

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 14

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 15 de novembre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4393/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (I). 463
  - 2) RGE núm. 4401/11**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Camps i Buenaventura, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a Menorca. 464
  - 3) RGE núm. 4399/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a Eivissa i Formentera. 464
  - 4) RGE núm. 4403/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a Mallorca. 465
  - 5) RGE núm. 4404/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Duran i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a augment de les amortitzacions per al 2012. 466
  - 6) RGE núm. 4582/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials en el pressupost del 2012. 467
-
-

-
- 7) RGE núm. 4396/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (IV). 468
- 8) RGE núm. 4398/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagaments efectuats al tercer sector. 469
- 9) RGE núm. 4405/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat. 469
- 10) RGE núm. 4389/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a targeta bàsica. 470
- 11) RGE núm. 4395/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (III). 471
- 12) RGE núm. 4394/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (II). 472
- 13) RGE núm. 4397/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Projecte ib-salut 2020. 473
- 14) RGE núm. 4579/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió mantinguda pel Govern amb la junta directiva de la FELIB. 474
- 15) RGE núm. 4406/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració dels pressuposts de la comunitat autònoma per al 2012. 475
- 16) RGE núm. 4402/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb les basses d'aigua en el Pla de Sant Jordi. 476
- 17) RGE núm. 4388/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a retallades al pressupost. 477
- 18) RGE núm. 4407/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (V). 478
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1886/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política audiovisual. 479
- III. MOCIÓ RGE núm. 4340/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en mobilitat, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1885/11. 486
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 2314/11**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a immediata paralització de les prospeccions i perforacions petrolíferes i recepció informativa i immediata audiència del Govern d'Espanya al Govern de les Illes Balears sobre aquest assumpte. 491
- 2) RGE núm. 2324/11**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a impuls de mesures de protecció dels subscriptors d'hipoteques immobiliàries a les Illes Balears. 496
-
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començarem el plenari d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4393/11, de l'Hble. Diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (I).

Primera pregunta RGE núm. 4393/11, relativa a retalls econòmics, que formula la diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, president. Bon dia, conseller. Ja sé que demà tenim la seva compareixença i allà serà el moment de fer les preguntes més específiques i donar xifres acurades per part seva, però avui li faig una pregunta que en veritat parteix de les seves declaracions. Jo l'he seguit en les seves intervencions i vostè ha dit tres coses: defensaré la qualitat de l'educació, les retallades seran en coses no indispensables, com és natural no pot dir una altra cosa; i la tercera qüestió que vostè ens ha fet saber és que el pressupost és realista. Jo per això estic interessada que ens expliqui, davant d'aquesta cambra, d'una manera general com es poden retallar 500 milions d'euros del pressupost d'Educació sense disminuir els serveis bàsics que es donen ..., perdó, 55 milions d'euros del pressupost d'Educació, sense reduir els serveis bàsics que es donen que són, en realitat, dos: els serveis que tenen a veure amb els programes de suport, però també amb el transport escolar i menjadors i sobretot en professorat. I aquesta és la meva pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. La veritat és que ja m'ha contestat a allò que li anava a dir, que era obvi, que demà a les deu i mitja, si és tan amable de venir a la comissió, tindrà temps de discutir detingudament. Com ho farem? Idò, lògicament haurem d'anar bàsicament al capítol 1, i vostè ho sap. Vostè sap que totes les comunitats autònomes del Partit Popular, del Partit Socialista i partits nacionalistes hem hagut d'acudir al capítol 1 i fer les coses, i permeti'm que li digui, que haurien d'haver fet com enguany i no m'hauria trobat amb 26 milions de dèficit que encara no sabem com pagar d'enguany.

Per tant, anirem bàsicament a capítol 1 i li garantesc que tots els serveis educatius, tots els serveis educatius bàsics del sistema, es garantiran. No tots els que voldríem, li ho asseguro, no tots els que voldríem, però tots els bàsics, sí. Però com que tenim un pressupost, millor dit, perdoni, no tenim un pressupost que deriva d'un pressupost de 2010 que no estava ben fet, tenim dos anys complicats que duim enrere, i demà li explicaré, també, per què l'any que ve feim correccions per no continuar en aquesta senda.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Conseller, el que farem demà a comissió és mirar les xifres una per una, i això és clar, ho sabem tots els que estam en aquesta cambra i tenim experiència. Jo li pregunto una cosa més general, jo li pregunto, aquests serveis bàsics que vostè diu que no retallarà, quins seran? Perquè, miri, jo he mirat el pressupost, ja l'he analitzat bé, i resulta que, efectivament, vostè parla de capítol 1, en realitat el capítol 1, el professorat de la pública - parl de la pública-, la liquidació del 2010 va aixecar-se fins a 502 milions d'euros, i vostès han fet uns pressuposts que els falten 75 milions d'euros per arribar a això. Curiosament a la concertada, cosa de la qual m'alegro moltíssim, el pressupost de la liquidació, o sigui l'ajust entre la liquidació real i el pressupost, és tan ajustat que estic segura que no tendran problemes, i jo me n'alegro, el que passa és que em pregunto, per què aquest mateix ajust no el fa vostè a la nòmina de la pública.

Després, vostè sap que en aquesta comunitat autònoma la igualtat d'oportunitats, com a tot arreu, ve derivada dels programes de suport, que jo no hi entraré avui perquè ja hem entrat en aquest parlament, en aquest ple, i hem parlat d'això, però parlaré de dues coses que tenen a veure amb el transport escolar i amb els menjadors. Miri, de transport escolar ens vàrem gastar 8 milions d'euros, que era necessari gastar-los, i resulta que vostè n'ha pressupostat 5. Els menjadors escolars han disminuït un 35%, els doblers dels menjadors escolars...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Miri, Sra. Diputada, jo em pensava que no ho faria mai, però ja que ho diu ha fet una cosa que em pareix incorrecta, la concertada està ajustada perquè ve per mòdul i perquè no s'amplia mai ni una unitat, i la pública el que faci falta en funció de l'escolarització. Però, a més, perquè si vostè planteja aquest debat parlaríem, per exemple, que posàssim a la pública 21 hora lectives, que la concertada en fa 24, la qual cosa la fa més barata. D'entrada, però si vol també tocarem aquest debat, però no en faltarà ni un. Quant a transport, sap què passa? Que no sabem com pagar allò que prometeren i devem els 3 milions als transportistes.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

I.2) Pregunta RGE núm. 4401/11, de l'Hble. Diputat Sr. José María Camps i Buenaventura, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 4401/11, relativa a temporada turística a Menorca, que formula el diputat Sr. José María Camps i Buenaventura, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats. Ara toca fer balanç i parlar de turisme, concretament del turisme de Menorca. Gairebé acabat l'any 2011 tots entenem que vivim immersos en una crisi espanyola molt profunda, el turisme, entre d'altres coses, es veu com la font d'ingressos necessària per sortir més ràpidament de la difícil situació econòmica. Aquesta temporada 2011 amb l'aparent recuperació dels mercats emissors internacionals, com són Anglaterra, Alemanya i Itàlia, entre d'altres, mirem cap a Menorca, analitzem atentament tots els moviments ocorreguts la temporada estival 2011 i ens alegrem de veure les expectatives del 2012, sobretot després dels contactes duts a terme per les empreses i les institucions a la passada fira de turisme World Travel Market on es va poder parlar del passat, del present i del futur.

Tenc constància que Menorca ha fet una forta aposta per tornar al creixement econòmic i benestar social que caracteritzava l'illa en el passat. Els menorquins empenyen i sens dubte, ho veurem en el futur, que aquest empeny es correspost i té resultats positius en la creació d'empreses i consegüentment en la creació d'ocupació.

Molts pensen que la conjuntura del Nord d'Àfrica va pujar les reserves d'aquesta passada temporada i les seves previsions. Sens dubte alguna cosa va tenir a veure, però a les previsions de reserves en la temporada 2010 ja es preveia que hi hauria un augment de turistes estrangers i possiblement una disminució de turistes espanyols així com una disminució dels creuers a l'illa de Menorca. Amb tot això vull remarcar que els empresaris han fet grans esforços i rere ells els seus empleats, uns oferint descomptes importants per convertir l'illa de Menorca en una illa competitiva turísticament i els altres pels ajustos que s'han duit a terme en totes les empreses per fer que aquestes siguin més eficients i mantenir el màxim de llocs de treball.

Amb tots aquests esforços aquests empresaris, aquests empleats han aconseguit consolidar els seus volums de turistes no així els seus ingressos i les seves rendibilitats necessàries per mirar el futur. Vull demanar al conseller de Turisme, quina és la valoració que fa el conseller de la temporada turística de l'illa de Menorca? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, la valoración de la temporada turística en la isla de Menorca es positiva y así lo avalan los datos de los pasajeros llegados a la isla, así como el número de turistas nacionales y extranjeros, el grado de ocupación por plazas en establecimientos hoteleros y la ocupación laboral. Comparando los principales meses de la temporada turística, es decir de junio a agosto, con el año anterior se aprecia un incremento del 5,3% en pasajeros y un 3,4 en turistas, habiendo sido la ocupación hotelera de un 83%.

Los principales mercados emisores también han visto incrementado el porcentaje de pasajeros respecto al año anterior, concretamente el Reino Unido un 1,8%, Alemania un 1,9 e Italia un 44,3 y el mercado nacional un 2,1%.

Aunque ha sido una buena temporada debido a que la contratación se correspondía al año anterior no se ha reflejado con la misma intensidad en términos de rentabilidad, pero con las expectativas de consolidación de los números y una mejora de la contratación probablemente el año 2012 será mejor. Como se desprende de las expectativas generales en la reciente World Travel Market de Londres las perspectivas de contrataciones son mejores, en mejores condiciones, lo que será favorable de cara a la rentabilidad de la próxima temporada.

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 4399/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 4399/11, relativa a temporada turística a Eivissa i a Formentera, que formula el diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, tots sabem de la importància i el pes que té el turisme en l'economia de la nostra comunitat i especialment a les illes d'Eivissa i de Formentera ja que pràcticament és l'única indústria que tenim i és del que depèn l'economia de tots els eivissencs i els formenterers. D'aquí l'especial interès que tenim des d'Eivissa i de Formentera, una vegada acabada la temporada turística, de conèixer les dades i poder analitzar-les, treure'n conclusions i que ens serveixi per prendre les mesures necessàries per continuar essent una destinació competitiva.

Per les dades publicades -com ja s'ha dit aquí- i que hem pogut conèixer, tot indica que aquesta ha estat una bona temporada amb un important augment de turistes. Les previsions que hi ha hagut a la World Travel Market també ens indiquen un augment del mercat anglès la qual cosa és especialment important, en aquest cas per a l'illa d'Eivissa ja que és el primer mercat en nombre de turistes.

També com ja ha apuntat el diputat que m'ha precedit, algunes dades apunten que aquest augment de turistes pot ser en part a causa dels problemes que tenen als mercats de Nord-Àfrica, però, sigui com sigui, hem d'aprofitar l'oportunitat que ens brinda aquesta bona temporada i les bones perspectives per a la pròxima perquè, segon pensam nosaltres, i aquesta també és una reivindicació unànime de fa molt de temps de tots els sectors implicats en el turisme de les Pitiüses..., d'aprofitar per adoptar mesures encaminades a facilitar la creació de nous productes que ens permetin diversificar la nostra oferta, allargar la temporada i continuar amb la modernització de l'oferta existent per adaptar-nos a les noves tendències i exigències del mercat.

Sr. Conseller, sabem de les dificultats econòmiques que s'ha trobat i que fan que ara més que mai sigui necessària la participació i l'impuls de la inversió privada per afrontar la reconversió i l'adaptació de la nostra oferta a noves realitats de la indústria turística. I és per això que des d'Eivissa i Formentera pensam que és necessari aportar les noves perspectives per tal que el sector privat aprofiti per rendibilitzar i per tant, poder seguir invertint i per part de l'Administració s'han de facilitar els tràmits per atreure noves inversions i en conseqüència més llocs de feina mitjançant un canvi de normativa que sigui flexible, àgil, moderna, amb visió de futur i que doni estabilitat jurídica als inversors.

Atesa la importància que donem a Eivissa i Formentera és conèixer totes les dades que seguir, Sr. Conseller, que vostè té i és per això que li preguntam, quina valoració fa el conseller de Turisme de la temporada Eivissa i Formentera?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, al igual que en caso anterior la valoración es positiva respecto a Ibiza y Formentera y así lo avalan los datos de pasajeros con un incremento del 10,2% respecto al año anterior. En cuanto a turistas nacionales y extranjeros el incremento ha sido del 8,1% y la ocupación hotelera ha sido del 87%.

Los principales mercados emisores también han visto incrementado el porcentaje de pasajeros respecto al año anterior, concretamente Reino Unido, un 6,9%; Alemania, un 2,8%; Francia, un 24,2%; Italia, un 8,5%, i España, un 11,1%.

El número de turistas a Ibiza y Formentera también se ha visto incrementado respecto al año anterior en el mercado nacional en un 10,7%; en el británico, un 5,3, i en el italiano, un 5,3%. Aunque ha sido una buena temporada debido a que la contratación se correspondía con el año anterior al igual que ocurría en Menorca no se reflejaba con la misma intensidad en términos de rentabilidad, pero con la expectativa de consolidación de los números y una mejora de la contratación probablemente el año 2012 sea mejor.

Como se desprende también de las expectativas generadas en la World Travel Market de Londres las perspectivas de contrataciones son en mejores condiciones, lo que será favorable de cara a la rentabilidad de la próxima temporada.

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 4403/11, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 4403/11, relativa a temporada turística a Mallorca, que formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats, acabem la temporada turística d'estiu 2011 i, com tots sabem, els sectors turístics i els sectors que l'envolten són els que més pes tenen dins la nostra economia a Mallorca. Per tant, creiem que és important fer balanç de les dades que es desprenen d'aquest sector i analitzar-les.

També sabem que la conselleria s'ha trobat aquest estiu amb nombrosos entrebancs i queixes, per exemple els turistes que compraven una destinació a Cala Agulla, perquè veien una fotografia a internet d'una maquíssima platja de sorra, després arribaven i es trobaven que ni hi havia platja ni hi havia sorra. És clar, això no ajuda que la gent se'n dugui una bona imatge de la nostra illa i és una llàstima perquè el Govern del pacte va tenir quatre anys per arreglar aquest problema i, com aquest, un parell mallorquí. Afortunadament però, sembla que la temporada ha estat bona. Ja han aparegut a diferents mitjans dades d'aquest sector.

Voldríem saber quina valoració fa el conseller de Turisme de la temporada turística a l'illa de Mallorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, la valoración de la temporada es también positiva en Mallorca y así lo avalan los datos de los pasajeros llegados a la isla, así como el número de turistas nacionales y extranjeros, el grado de ocupación en establecimientos hoteleros y la ocupación laboral.

Sólo en los meses de julio y agosto el incremento en número de pasajeros respecto del año anterior asciende un 10,6% y el de turistas un 12,5% habiendo sido la ocupación hotelera de un 89,9%.

Los principales mercados emisores también han visto incrementado el porcentaje de pasajeros respecto del año anterior, concretamente Reino Unido, un 14,6%; Alemania, un 6,6%; Francia, un 42,7%; Italia, un 49,7%, y España, un 2,2%. De especial relevancia es el incremento del mercado ruso en un 85,8%.

El número de turistas también se ha visto incrementado respecto del año anterior: en el mercado nacional, un 6,7%; en el mercado alemán, un 8,2%; en el británico, un 7,4%, y en el mercado ruso, en un 101,8%.

Aunque ha sido una buena temporada debido a que la contratación se correspondía al año anterior, no se reflejaba con la misma intensidad en términos de rentabilidad, pero con las expectativas de consolidación de los números y una mejora de la contratación probablemente el año 2012 sea mejor. Como se desprende de las expectativas generadas en la World Travel Market de Londres las perspectivas de contrataciones son, en mejores condiciones, lo que será favorable de cara a la rentabilidad la próxima temporada.

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 4404/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Duran i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a augment de les amortitzacions per al 2012.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 4404/11, relativa a augment de les amortitzacions per al 2012, que formula la diputada Margalida Duran i Cladera del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats i senyores diputades, el passat 31 d'octubre el vicepresident econòmic del Govern va presentar el pressupost de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012. Uns pressuposts rigorosos, seriosos i sobretot realistes amb què es pretén posar les bases perquè ens els pròxims anys l'economia balear pugui ser més forta i sòlida.

El deute viu de la comunitat autònoma de les Illes Balears acumulada amb els bancs és de 4.561 euros, dels quals un 60% es va assumir en la passada legislatura. És a dir, el Govern del pacte va augmentar crèdit amb els bancs en més de 2.730 milions d'euros. S'ha de dir que malgrat l'increment ja esmentat del deute bancari la inversió real en els pressuposts de l'any 2010, prorrogats actualment, era de tan sols 176 milions d'euros. Crec que sobren els comentaris.

L'any 2012 la comunitat autònoma de les Illes Balears haurà de destinar 779 milions d'euros per pagar els bancs, entre interessos i amortitzacions, el que suposa un 21% del total del pressupost d'aquesta comunitat. El capital a amortitzar als bancs és de 567 milions, front al 69 milions pressupostats l'any 2010 i prorrogats al 2011.

Per tot l'exposat, la inversió pressupostada necessàriament ha hagut d'ajustar-se als compromisos adquirits amb els bancs per a l'anterior govern del pacte, després del descontrol de la despesa dels darrers anys. Creu, Sr. Vicepresident Econòmic, que l'augment de les amortitzacions en més d'un 700% per a l'any 2012 té com a conseqüència la disminució de la inversió prevista als pressuposts?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, president. Diputada, miri, les amortitzacions són conseqüència de l'endeutament anterior, clarament. D'aquests 560 milions que hi ha per amortitzar durant el 2012, el 80% es va generar els tres darrers anys -els tres darrers anys.

Això ens ha de fer aprendre una lliçó, que és que l'endeutament no és gratis. L'endeutament té un cost, un cost important i quan l'economia inicia un canvi el que s'ha de fer és anar canviant amb l'economia, intentar mantenir l'*status quo*, intentar mantenir la direcció exactament igual com s'havia fet en els anys anteriors, simplement perquè s'havia fet en anys anteriors no és una bona solució.

No hem de recórrer al crèdit, hem d'equilibrar els comptes públics i, si en un moment donat, hem de fer menys inversions, hem de fer menys inversions perquè això ens donarà solidesa cap al futur. Un altre tipus de política ens duia, com he dit altres vegades, a un camí sense sortida. S'havia de rectificar el que es feia.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

I.6) Pregunta RGE núm. 4582/11, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls socials en el pressupost del 2012.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 4582/11, presentada en substitució de la RGE núm. 4392/11, relativa a retalls socials en el pressupost del 2012, que formula la Sra. Conxa Obrador i Guzmán del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies, president. Sr. Vicepresident, les darreres manifestacions de la ciutadania i dels agents socials al carrer són indicadors que gent està més que preocupada per les decisions d'aquest govern. Per entendre aquest clamor, estaria bé que vostè fes un exercici d'empatia, que es posàs en el lloc d'un ciutadà normal que veu com a partir d'ara el seu progrés, els seus drets de salut, educació i assistència dependran dels doblers que pugui tenir. Només així podrà entendre per què el Partit Popular té tantes persones al carrer.

Sr. Vicepresident, com pensar que afectaran l'economia de les Illes Balears els retalls socials que s'apliquen en el pressupost del 2012? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, no hi ha retalls socials, cap ni un.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. GUZMAN I OBRADOR:

Miri, a pesar que vostè ho negui, la majoria de les persones no poden estar sotmeses a la seva ortodòxia. Les necessitats de les persones estan per damunt dels mercats i no poden esperar a què sigui només la iniciativa privada la responsable del seu benestar.

Vostès han generat un 8,5% d'augment pressupostari, 400 milions més que no aniran a la ciutadania, a les entitats socials, a tots els que esperen que el Govern pagui allò que els deu. Vostès tenen altres prioritats, com per exemple destinar el 20% del pressupost per pagar les entitats bancàries. Mentrestant, les entitats socials, els treballadors, els usuaris i les seves famílies continuen esperant que vostès paguin allò que els deuen.

El seu pressupost tampoc no pot assegurar el pagament de la dependència ni de les residències. En sanitat faltaran 200 milions per poder fer front a la despesa sanitària, té això a veure en què els usuaris hagin de pagar 10 euros per una targeta sanitària? Això és un copagament a cara descoberta i sense complexos, Sr. Vicepresident.

També tota la comunitat educativa pateix la duresa dels seus retalls. Es manifesten al carrer els joves, els estudiants universitaris, els esportistes, protesten els usuaris del transport públic i ferroviari, fins i tot, els usuaris del túnel de Sóller. La morositat del Govern i la lentitud dels pagaments a les empreses que treballen per a l'administració en sectors auxiliars de la construcció, fontaners, electricistes, instal·ladors de calefacció, ... es troben que els bancs els tanquen les portes al crèdit, per manca de confiança en un govern que no només ha deixat de fer inversions en obra pública, sinó que a més a més no paga allò que els deu, posant en dubte la seva viabilitat financera.

Té vostè, Sr. Vicepresident, qualche proposta concreta, qualche mesura que generi confiança a la ciutadania i permeti creació d'ocupació?

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, miri, l'estat del benestar és un dels grans triomfs d'Europa, un dels grans triomfs que exporta a tot el món i l'hem de fer viable i per fer viable aquest estat del benestar és necessari dur una política ortodoxa, una política allà on no es gastí el que no es té. Una política diferent de la que s'ha fet aquests darrers anys, que ens ha duit que ara d'aquests 567 milions, més els 200 d'interessos que hem de pagar, perquè semblava que la factura no arribaria mai, ha arribat.

I ha arribat perquè no es va gestionar bé, perquè en el seu moment no es va reconèixer que hi havia una crisi, perquè en el seu moment no es va reconèixer que s'havien de fer canvis, que s'havia de gestionar d'una altra manera, que no només era incrementar, no només era abocar més doblers, sinó també que aquests doblers estiguessin administrats amb cura. I això crec que és bo d'entendre, és bo d'entendre! I això és el que ens donarà viabilitat en el futur, viabilitat perquè els serveis socials puguin estar garantits, però no només els serveis socials, sinó el benestar de tots, que l'economia pugui funcionar, que l'economia pugui anar a més, pugui créixer.

L'altre camí ja hem vist on ens ha duit, perquè aquests impagaments que tenim són fruit d'aquell no-reconeixement de la realitat. Reconèixer la realitat és el primer que s'ha de fer. I una vegada reconeguda la realitat, posar-se en marxa i en camí. I estic segur que aquest grup parlamentari canviarà d'opinió, perquè, de fet, el seu partit ha canviat d'opinió, va canviar d'opinió quan va acceptar que la Constitució Espanyola tengués un apartat que digués que s'havia d'anar a l'equilibri pressupostari, que s'havia de gestionar d'una altra manera. Va canviar d'opinió i vostès, em sap greu dir-ho, però representen el passat quan fan aquest tipus de discurs. Haurien d'anar cap a un altre tipus de discurs, un discurs...

(Aldarull a la sala)

...un tipus de discurs que posàs les bases del futur, per a un futur sòlid, sòlid. I si hi estam d'acord, podem deixar de mirar el passat, perquè estic segur que política econòmica n'hi ha una. Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

I.7) Pregunta RGE núm. 4396/11, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (IV).

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 4396/11, relativa a retalls econòmics que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí el Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, es destrueix ocupació, creix l'atur, l'economia no es reactiva, malgrat d'una bona temporada turística que els hem deixat i malgrat declaracions un poc amb "xuleria", està per veure si serem capaços de mantenir. A partir d'aquí, Sr. Vicepresident, quines són les mesures concretes que el Govern realitza perquè vertaderament la proposta de reestructuració de la nostra economia i el creixement econòmic sigui possible?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, això de "xuleria" no entenc per qui va...

(Rialles)

Ho deixarem anar. Jo crec que les mesures de política econòmica concreta les hem explicat una vegada i una altra vegada. N'hi ha algunes que fan referència a les feines que ha de fer aquest govern i n'hi ha algunes que fan referència a la feina que han de fer altres governs, perquè d'aquesta crisi n'hem de sortir entre tots.

Quines són les que ha de fer aquest govern? Ho hem repetit també una i una altra vegada. La primera és equilibrar els comptes, aquesta és la primera. També hem de fer una simplificació administrativa, clarament, també. També hem de fer una reforma, i això és compartit amb el Govern central, de tot el sistema energètic, perquè no podem mantenir costos més elevats que els nostres competidors; i això no vol dir que haguem d'emprar recursos fòssils, sinó tot el contrari, hem d'anar cap a un sistema més sostenible, menys dependent de l'exterior.

Hem de fer una reforma del sistema educatiu perquè sigui més sòlid. I aquesta reforma del sistema educatiu no consisteix únicament a abocar més doblers, consisteix que els resultats siguin millors, els resultats, i que els doblers posats tinguin un retorn més elevat. I també hem de fer una reforma i un pla de xoc de les PIME, perquè realment són les que ho estan passant malament i són les que duen la renovació cap al futur. I això s'està fent, varem fer la Llei d'emprenadors, que ja té desenvolupament en temes de finançament.

En definitiva, el canvi i les polítiques que s'han de fer són aquestes i les hem de fer també una mica entre tots. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. Conseller, evidentment no em referia a vostè, al contrari. En moltes d'aquestes propostes hi podem estar d'acord, teòricament. Però evidentment també és fonamental que dins el pressupost d'aquesta comunitat autònoma hi hagi mesures, compromisos públics en la reactivació econòmica. I això és el que no trobam. No ho trobam en absolut, perquè veim que malgrat la Llei d'emprenadors, el suport als autònoms baixa un 43%, el suport a les cooperatives baixa un 73%, que dedicam més recursos a allò que fa referència als estudis per privatitzar i trobar més fiscalitat damunt els ports de les nostres illes, que invertir en pròpia promoció turística; ens trobam que baixa la formació en un sector tan important com és el turístic, capaç de generar llocs de feina.

Podem parlar de moltes coses, però la realitat dura, de necessitat de reactivació econòmica és difícil trobar-la en aquest pressupost. I açò ens preocupa. Són necessàries evidentment moltes reformes i ens trobarà a les reformes, d'una manera lleial. Però també li demanam que allò públic es comprometi en l'impuls econòmic d'aquesta terra. No ho deixem només en mans de la iniciativa privada i els grans projectes, que en definitiva i a l'hora de la veritat, com molt bé va dir el seu conseller de Presidència, ben poca cosa hi ha.

Per tant, activar economia, activar llocs de feina és avui més que mai important i és urgent, a pesar i amb tota la política de reajustament que vostè planteja, les dues coses són necessàries i sense una i altra, vertaderament és difícil sortir-ne i estam per sortir-ne amb tota la voluntat de col·laboració.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, el tema principal és..., vostè m'està parlant de partides, de doblers públics i justament és això el que no podem fer, justament és això! Nosaltres hem de reactivar l'economia sense emprar els doblers públics, per què?, perquè entre altres coses no n'hi ha, entre altres coses, es varen esgotar en el seu moment i nosaltres ara hem d'equilibrar el pressupost.

I en segon lloc, perquè aquesta no és la filosofia adequada, això s'ha fet durant molt de temps, i vostè com a consellera també ho ha fet durant molt de temps. Jo no sé si va tenir els retorns adequats, va dedicar molts de doblers, com va fer tot el Govern, a molts de sectors que no varen tenir el retorn adequat.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4398/11, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagaments efectuats al tercer sector.

Vuitena pregunta, RGE núm. 4398/11, relativa a pagaments efectuats al tercer sector i que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Las entidades sociales llevan a cabo una labor fundamental en la atención a las personas con mayores dificultades en nuestra comunidad. Me consta que el actual gobierno es consciente y le preocupa enormemente la situación que están padeciendo los colectivos de personas con discapacidad por esa falta de financiación que arrastran ya desde el año 2009, donde empezaron sus problemas de liquidez.

Cada día me sorprende más la actuación demagógica de la oposición en este asunto. Los miembros del anterior gobierno aquí presentes, saben perfectamente de dónde viene la deuda con el tercer sector y quiénes son los verdaderos responsables de haber llevado casi a la quiebra a estas entidades.

El Govern se ha encontrado una enorme deuda pendiente con estas asociaciones que asciende a un total de 5.150.327,49 euros, que el gobierno del pacto les dejó a deber. Esta deuda se corresponde ya con la segunda mitad del año 2010 en el que el pacto ya no pagó a estas entidades y a todo el primer semestre del año 2011, en el que el pacto tampoco pagó. Contrariamente desde el inicio de esta legislatura, el nuevo gobierno ha estado trabajando intensamente para poder ir efectuando diferentes pagos y poder ir aliviando la situación de las entidades. Debiendo hacer frente a la enorme deuda heredada y a las mensualidades correspondientes a este año.

Sra. Consellera, ¿qué pagos se han efectuado a las entidades del tercer sector? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Família.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, bé com vostè ha dit, per a aquest govern és una prioritat donar suport al tercer sector de la nostra comunitat. La feina que fan és essencial i el nostre suport és incondicional. Així hem aconseguit que el pressupost del Govern dedicat a l'àrea de benestar social, família i atenció a les persones en situació especial, mantengui la mateixa quantitat que el 2011, la qual cosa ens permetrà si bé no augmentar, sí mantenir les subvencions que reben i pagar-les en termini.

Aquest govern continua fent front a les obligacions que ha adquirit amb ells, complint la seva paraula i a la vegada reduïm el deute hereditat de l'anterior govern que, com vostè ha dit i vostè ha recordat, a més jo vull recordar que a novembre del 2010 el govern anterior tenia un deute de 10 milions. Quan va entrar aquest govern, l'anterior no havia pagat res del 2011 i tampoc no havia pagat l'últim semestre del 2010.

Jo vull destacar que des del primer dia d'aquesta legislatura es fa feina conjuntament amb les associacions del tercer sector. El passat 31 d'octubre es va fer un altre pagament d'una quantitat important, més d'1 milió d'euros, aquí hi ha el repartiment. I abans d'acabar aquest mes se'n farà un altre.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 4405/11, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 4405/11, relativa a Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, que formula la diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, a les nostres illes tenim l'honor de comptar amb dos reconeixements internacionals, com són el paisatge cultural de la Serra de Tramuntana, recentment incorporat al catàleg de béns de Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO, i des de l'any 99 Eivissa biodiversitat i cultura, amb les pedreres de posidònia, juntament amb el jaciment de Sa Caleta, la necròpolis de Puig dels Molins, així com la ciutat emmurallada de Dalt Vila.

Per qüestió de temps no m'allargaré explicant amb detall la importància d'aquest reconeixement perquè de tots és ben conegut. Però aquesta declaració, a més de ser un motiu d'orgull, també suposa una responsabilitat, donat que s'ha de garantir la seva protecció i conservació. Això evidentment exigeix un gran esforç econòmic, per això en el cas d'Eivissa es va crear el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, amb la intenció d'abordar el manteniment dels cascs històrics, o la declaració del patrimoni, entre altres actuacions. La junta rectora d'aquest consorci està configurada per l'Ajuntament d'Eivissa, el consell insular, el Govern balear i el 2008 es varen modificar els estatuts per poder incloure-hi l'entrada del Ministeri de Cultura, la qual cosa és molt positiu, a pesar de què a dia d'avui no sabem si això ha significat més recursos per a aquest consorci.

I com que és bo saber des d'on partim, avui li demanam, Sr. Gornés, si ens pot explicar en quina situació es troba el Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat, almenys des de la part que li correspon al Govern balear?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, afortunadament aquest consorci no l'hem trobat malament del tot. La veritat és que...

(Remor de veus)

...les aportacions fetes per les diferents administracions s'han complert, exceptuant el Consell Insular d'Eivissa, al qual l'anterior govern no ha lliurat encara l'aportació del 2010, ni la del 2011. Però bé, açò és normal dins allò que ens hem trobat. És per açò que deia que no ho hem trobat malament del tot, perquè, bé, està en la línia de la normalitat de l'anterior Govern.

Respecte de les aportacions, com dic, són aportacions que estan destinades bàsicament a pagar els interessos i els crèdits que s'han generat al llarg d'aquests darrers quatre anys. Per part de la nostra conselleria hi ha previst entre capítol 4 i capítol 7 quasi 1,5 milions d'euros per a l'any que ve, per tal de satisfer aquestes quotes, i el que li vull dir és que amb els contactes previs que he pogut tenir, tant amb el president del Consell d'Eivissa, com amb la mateixa batlessa de la ciutat, hi ha moltes

ganes de fer coses i de donar continuïtat a alguns dels projectes que estan en marxa.

Bàsicament els projectes de millora de l'accés oest al Baluard de Santa Llúcia, continuar els plans de recuperació de façanes, de carrers i de les murades del centre històric d'Eivissa i acabar finalment la restauració del Baluard de Santa Tecla i que per les informacions que ens arriben està a punt de concloure.

Des del Govern de les Illes Balears entenem que aquesta declaració és molt important per a l'illa. Des del Govern farem tot el possible per tal de continuar amb la projecció que poden tenir les diferents obres per a la millora del centre històric de la ciutat de Vila. I en aquest sentit sàpiguen de la nostra predisposició per tal de tirar endavant aquells projectes que es vulguin desenvolupar per part del consell i per part de la ciutat d'Eivissa.

(Aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 4389/11, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a targeta bàsica.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 4389/11, relativa a targeta bàsica que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, President. Bon dia a tothom. Sra. Consellera de Salut. Dia 5 de maig es va publicar en el BOIB la convocatòria de la targeta bàsica. A data d'avui cap dels beneficiaris l'han rebuda. Quan pagarà el Govern la targeta bàsica?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Família.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Bé, en un termini màxim de 10 dies es farà efectiu el pagament de les quantitats corresponents a aquesta convocatòria. Si s'ha pagat amb retard, com ha passat en altres ocasions, s'allargarà el termini d'ús d'aquesta quantitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

M'alegr d'escoltar una contestació concreta. Un termini de 10 dies, jo supòs que vostè sap com ha anunciat, que dia 31 de desembre acaba el termini, que s'han de liquidar dins els pressuposts de 31 de desembre i crec que tindrà dificultats més enllà del 31 de desembre que aquesta gent pugui esgotar el pagament.

De totes formes, també és veritat que són 180 euros i que es poden esgotar d'una forma ràpida. Confii, efectivament, en la seva paraula i que en deu dies aquestes persones rebin aquesta targeta bàsica, i si en deu dies no l'han rebuda tornarem a fer la mateixa pregunta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo li dic les dades que tinc de la targeta, i ja està tot a punt per fer el pagament i en deu dies es pagarà. Vostè em parla de dificultats i, de dificultats, n'hi podem parlar no dos o tres minuts, com ens dóna el president o el reglament per contestar les preguntes, sinó hores. Dificultats, n'hi ha moltes, i com vostè comprendrà no és per gust que això s'ha pagat amb retard ni es pagarà amb retard. I ja li dic, m'han comunicat des d'Economia que es pagarà en deu dies. És un total d'una quantitat d'1.840.000 euros, es dispensa a unes 8.000 persones per valor de 210 euros per persona, a persones més grans de 65 anys i/o amb un grau de discapacitat igual o superior al 65%. I bé, ja li contestaré la pròxima pregunta i esper que no l'hagi de fer.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4395/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (III).

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 4395/11, relativa a retalls econòmics, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente, lleva usted poco tiempo en el Gobierno pero ya ha cometido errores políticos de extrema gravedad. La situación es complicada...

(Remor de veus)

Se pueden reír, si quieren, a mí no me asustan, y los he visto con camisa azul y correaes, o sea que aquí a mí ahora..., fíjense.

(Més remor de veus)

Mire, la situación es complicada, Sr. Conseller, Sr. Vicepresidente, y usted en lugar de sumar apoyos y de llamar a sindicatos, empresarios y a la oposición para colaborar todos juntos, como se hizo en la pasada legislatura, lo que ha hecho ha sido atacar a los sindicatos, contar con algunos empresarios en lugar de con la patronal, y algunos rarillos, como ése jeque extraño, y ningunear a la oposición.

Recibió usted la única comunidad autónoma en la que el paro había descendido seis meses consecutivos y con la mejor temporada turística de la historia o una de las mejores, y usted, en menos de cinco meses, ha paralizado el consumo y ha logrado situar las cifras del paro en récords históricos...

(Remor de veus i petit aldarull)

...y eso que usted cuenta..., y eso que usted cuenta y va a contar ahora con uno de los mayores presupuestos que ha habido nunca, y pese a eso usted se va a endeudar al límite, se va a endeudar al límite y así lo tiene presupuestado. ¿No se ha planteado que a lo mejor está haciendo usted algo mal? ¿No?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Usted dice que la culpa de su fracaso es que tiene que pagar la juerga del gobierno anterior en una completa falta de respeto a tanta gente, no sólo a políticos, sino a sindicatos y a patronal, que trabajó codo con codo para que a usted le llegara la mejor temporada de la historia y un descenso continuado del paro.

¿Considera usted que es ortodoxo echar la culpa a los demás de sus propios errores?

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Presidente, Sr. Diputado, la verdad es que pensando en que usted ha sido presidente de este parlamento, en que es vicepresidente y que baja, y que baja, lo cierto es que yo esperaba otra cosa, eso es cierto, ¿eh?, yo esperaba otra cosa, y se lo digo de verdad, porque yo creo que de este tipo de política la gente está cansada; no tiene mucho sentido ir por allí, hemos de ser un poco más realistas y, sobre todo, hablando de culpas, todos hemos de asumir nuestras responsabilidades. Las responsabilidades son importantes, y el tener credibilidad significa eso, asumir sus responsabilidades. Yo estoy dispuesto a asumir las mías, pero, por favor, por favor, usted participó en

un gobierno en el cual los ciudadanos de Baleares pasaron de estar endeudados de 1.700 euros a 5.400. Eso no sé qué es, pero yo creo que se podría reconocer.

(Aldarull)

Sinceramente, Sr. Diéguez, se lo digo de verdad, cambiemos de altura, ¿eh?, cambiemos de altura. Gracias.

(Aldarull i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente, si quiere que hagamos argumentos *a domine* puedo hacerlos también, pero creo que eso rebajaría más -lo que usted está haciendo- el nivel de este parlamento. Mire, usted tiene que saber y entender lo que es gobernar en tiempos difíciles, y no referirse a que otros gobiernos se han ido de juerga.

Mire, le explicaré: gobernar en tiempos difíciles es encontrarse que de pronto los ingresos le disminuyen un 40% y tiene que tomar decisiones difíciles, reducir el gasto corriente y mantener la inversión para que el paro no se dispare, y gracias a esa política se mantuvieron 40.000 personas fuera de las listas del paro en la otra legislatura. Usted respete a quienes piensan de modo distinto, respetelos y absténgase de hablar de fiestas y de decir que otros gobiernos se iban de fiestas cuando lo que sucedía es que teníamos una situación dramática. ¿Sabe usted lo que es irse de juerga?, ¿lo sabe usted? Yo le diré lo que es una juerga: una juerga es coger el dinero de la caja de todos e irse a un local de prostitución en Moscú; eso es una juerga, ¿se acuerda usted del Rasputín?, eso sí es irse de juerga.

(Petit aldarull)

Eso sí es irse de juerga, y si quiere que le den detalles pregúntele al Sr. Delgado, que es el que más sabe de lo que pasó allí, fue el que hizo las presentaciones y estuvo en Moscú.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Vicepresidente, respete el trabajo de los demás.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Diéguez...

(Remor de veus i aldarull)

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Presidente. Sr. Diéguez, bueno, ¿qué quiere que le diga? Yo pienso que hemos de ir a otro nivel, que hemos de seguir el debate a otra altura, y podemos hablar de economía, podemos hablar de cuáles son las soluciones, podemos hablar de porqué se produjo lo que se produjo; podemos hablar de cómo se ha llegado a esta situación, pero hagámoslo a otro nivel.

Gracias.

(Aldarull)

I.12) Pregunta RGE núm. 4394/11, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (II).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 4394/11, relativa a retalls econòmics, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Bon dia, Sra. Consellera de Salut. Està vostè satisfeta amb el projecte de llei de pressuposts en relació amb salut? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Diputat, estic moderadament satisfeta, i estic satisfeta sobretot perquè hem presentat un pressupost després de dos anys de l'última presentació de pressuposts que es va fer en aquest parlament. Hem presentat un pressupost de la conselleria que ascendeix a més de 1.300 milions d'euros, la qual cosa constata el pes específic que té aquesta conselleria en el Govern, més d'un 35% del total de la comunitat autònoma, i això em fa estar moderadament satisfeta, evidentment.

A més és un pressupost que incrementa el finançament global del Servei Balear de Salut, tradicionalment infradotat; que manté intacte el pressupost destinat a benestar social, i que potenciar els programes de salut pública i sanitat ambiental. I això què demostra?, demostra que aquest govern aposta per la sostenibilitat i el manteniment de la sanitat pública, pels

sistemes de protecció social i per la millora dels nivells de salut comunitària, i això em fa estar moderadament satisfeta.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Consellera. Jo li he demanat pel pressupost de salut, i vostè ha presentat un projecte de pressuposts irrealment, insuficients i no creïbles, i vostè sap perfectament que aquests pressuposts no cobreixen les despeses reals.

Fa uns dies, i no ho vaig dir jo, el director general de pressuposts d'aquesta comunitat autònoma reconeixia que mancaven més de 200 milions d'euros. Vostè ho negarà, però acabam de sentir el Sr. Vicepresident que ha recomanat reconèixer la realitat. Nosaltres heretarem una desviació en despesa sanitària d'un 13%; vostè l'ha trobada amb xifres negatives, i si és veritat que liquidaran el 2011 amb quasi una despesa de 1.400 milions, veim que vostè afegirà 200 milions de dèficit.

Ens presenta un pressupost, a més, que és inferior al pressupost aprovat per aquest parlament el 2010, que va ser de 1.205 milions. El pressupost de la comunitat autònoma augmenta un 8,5% i vostè només presenta aquest nivell de pressupost.

Miri, no fa ni un mes que en aquest parlament vostè i el Partit Popular criticaven el fet de fer pressuposts per sota de la despesa, i afirmava que faria un pressupost suficient i que evitaria la desviació pressupostària, que no enganaria la població i que gastarien allò que teníem. Estam davant una contradicció. Quina és la seva previsió de despesa?, pensen només gastar 1.187 milions? Com ho faran?, faran retallades o faran dèficit?

Cada dia veim coses noves; la darrera, una taxa per una targeta sanitària, que afecta tothom sense exclusions; la primera comunitat autònoma; fins i tot la màxima responsable en sanitat del Partit Popular ha dit que era inacceptable i lamentable. Sra. Consellera, esper que durant la tramitació parlamentària vostè millori aquest pressupost i cerqui solucions als problemes sanitaris dels ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, el seu company, a la pregunta anterior, deia al vicepresident si no podia reconèixer que alguna cosa feia malament. I vostès, què passa?, que no han fet mai res malament?, mai no faran autocrítica?, mai no demostraran un mínim d'humilitat?

Miri, si aquest pressupost no és suficient el que vostè no pot fer és comparar-me'l amb el pressupost que vostè després va ampliar a ib-salut. Vostè el 2010 va presentar un pressupost amb 100 milions menys que l'any anterior -estem comparant-lo amb el pressupost que es va presentar en el Parlament-, i vostè el 2011 ja no es va ni atrevir a presentar pressuposts, perquè sabia que havia de presentar retallades, i vostè no es va atrevir a fer-ho perquè era la seva responsabilitat i va tenir nou mesos per presentar-lo.

Nosaltres tenim un pressupost a l'ib-salut que augmenta més d'un 3% i que es gestionarà aplicant estratègies d'eficiència i eficàcia que s'han presentat públicament, amb total transparència s'ha explicat tot el que es farà i tot el que es vol fer, i no només s'ha presentat, sinó que a més s'acceptaran al·legacions de la societat en general, cosa que vostè no va fer mai. Nosaltres ho hem explicat, tenim un pressupost més elevat que el seu, i evidentment el pressupost s'haurà de valorar i s'haurà de veure la desviació quan acabi l'any, i el que tenim del seu pressupost de moment el resultat és un dèficit de més de 600 milions d'euros a final d'aquest any, és la previsió. Ja veurem el que passa a finals de l'any que ve.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

I.13) Pregunta RGE núm. 4397/11, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Projecte ib-salut 2020.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 4397/11, relativa a projecte ib-salut 2020, que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera de Salut, vostè i el seu equip en només cinc mesos que porten governant han tengut la capacitat i la valentia d'elaborar un pressupost per a l'any 2012, un pressupost que, com vostè acaba de dir, és superior en un 3% a l'anterior, i també de donar forma a un document importantíssim per al futur del sistema sanitari públic de la nostra comunitat. Em referesc al projecte ib-salut 2020, presentat fa uns dies al sector sanitari de les nostres illes i que ha de definir quin serà el model sanitari que volem a Balears.

Vostè ha manifestat que aquest projecte vol plantar cara a la crisi que pateix el nostre sistema de salut, i vol potenciar una promoció de la salut implicant directament els pacients i que permeti reduir despeses sanitàries però mantenint la qualitat del sistema i millorant els serveis. És ben cert que amb la crisi que tenim a sobre s'han d'optimitzar els recursos disponibles, no es pot continuar governant generant dèficit descontroladament ni fent abusos, i això és responsabilitat de tots, dels pacients, de l'administració i del personal sanitari.

És precís garantir el futur de l'ib-salut i no es pot fer creant forats de deute de 700 milions d'euros anualment ni amb sobrecosts d'obres de 280 milions. Aquest govern ho farà amb el projecte ib-salut 2020, i ho està fent amb celeritat, amb eficàcia i amb transparència, buscant la participació de tothom, perquè tothom que vulgui podrà fer aportacions i suggeriments a aquest document. Aquesta obertura a la societat és realment inèdita a la nostra comunitat, i també farà que la població prengui consciència de la responsabilitat que tots tenim de fer un bon ús del sistema sanitari.

Sra. Consellera, li agraïm l'esforç i li demanam si ens pot explicar amb més detalls quins són els objectius de l'ib-salut 2020. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Diputada, després d'analitzar la situació actual, d'analitzar l'entorn de crisi econòmica que ens obliga a gestionar amb eficiència per aconseguir l'equilibri pressupostari i disminuir el dèficit, i sobretot amb la premissa que s'han acabat els malbarataments i els sobrecosts, sobretot injustificats, amb aquest punt de partida s'ha dissenyat aquest document, ib-salut 2020, que estableix la planificació estratègica per als pròxims anys amb una mirada a mitjà i llarg termini perquè a sanitat no pot ser d'una altra manera.

Amb aquest document, que s'ha presentat ja als agents implicats i a la societat en general, està penjat a la pàgina web d'ib-salut i de la comunitat autònoma perquè tothom el pugui consultar, que a més no només es pot consultar i és públic sinó que se sotmet a la consideració de la societat en general - qualsevol pot fer al·legacions encara fins al dia 30 de novembre i està obert a la consideració de la societat en general. Com dèiem aquest pla el que pretén és establir un pla d'actuació valorant les necessitats dels diferents agents implicats, de professionals, metges, infermeres, pacients, i es plantegen mesures que, sempre sense reduir les prestacions assistencials, garanteixin l'equitat i la qualitat dels serveis sanitaris, i sobretot, com deia, ens ajudin a assolir l'equilibri pressupostari i a disminuir el dèficit. I el que pretenem, sobretot, és assegurar la sostenibilitat del sistema sanitari públic per poder seguir amb una sanitat pública universal i gratuïta, cosa que la gestió de l'anterior govern del pacte de progrés va posar en perill.

Amb aquesta proposta, amb aquest document el que volem és sobretot generar seguretat a la societat, seguretat i actuar amb transparència, perquè aquí hi ha totes les nostres propostes, tot el nostre pla d'actuació, i per primera vegada, com vostè deia, no només en aquesta comunitat sinó jo crec que a totes les comunitats autònomes, a més se sotmet a la consideració de la societat i dels agents implicats.

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

I.14) Pregunta RGE núm. 4579/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió mantinguda pel Govern amb la junta directiva de la FELIB.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 4579/11, en substitució de la RGE núm. 4400/11, relativa a reunió mantinguda pel Govern amb la junta directiva de la FELIB, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, immediatament després de les eleccions municipals del mes de maig els batles de les nostres illes van descobrir que el fons de cooperació local del 2011, una de les principals vies de finançament dels ajuntaments, en realitat no existia. Dels quasi 17 milions pressupostats, només n'hi havia 3,7, i m'explicaré.

L'anterior govern, amb la seva habitual irresponsabilitat i l'acostumat criteri que qui vengui darrere que tanqui la barrera, va desviar directament una part dels recursos assignats a aquest fons municipal a amortitzar deute. Però a més a més la quantitat restant havia quedat bloquejada. En una paraula, tots els nous ajuntaments de Balears van constatar amb gran preocupació que no rebrien enguany les quantitats que els corresponen en concepte del fons de cooperació local, una nova i desagradable sorpresa de la mala gestió del govern del pacte, que en aquest cas afecta i perjudica totes les administracions municipals.

Lògicament la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, la FELIB, amb alcaldes de totes les formacions polítiques, es va posar en contacte amb el nou govern del Partit Popular per exposar la gravetat d'aquest fet i el perjudici que provoca a la gestió municipal. Aquest passat divendres el president del Govern, Sr. José Ramón Bauzá, i el conseller d'Administracions Públiques, Sr. Simó Gornés, es van reunir amb la FELIB per exposar els criteris d'actuació i gestió destinats a recuperar aquest fons.

Donada la importància de la distribució d'aquests recursos, que necessiten urgentment tots els ajuntaments per poder donar serveis com a administració més pròxima als ciutadans que són, volem conèixer avui quines són les explicacions que van donar divendres el president Sr. Bauzá i el conseller Sr. Gornés, tots dos bon coneixedors del municipalisme, als màxims responsables de la FELIB, sobretot si ens poden informar concretament sobre la liquidació de les partides corresponents a l'exercici del 2011...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

...i quina és la consignació pressupostària per al 2012. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, sí, per desgràcia ens hem trobat la barrera oberta i bens per tot, com deim a Menorca, però...

(Remor de veus)

...passant a respondre concretament la seva pregunta, i perquè quedi clar d'una manera ja definitiva el compromís del Govern, el compromís que va adquirir el president a la reunió de dijous passat davant el Consell Executiu de la FELIB, va ser que es pagarà íntegrament el Fons de Cooperació Local per al 2012, la partida al cent per cent, com no pot ser d'una altra manera, i que es pagarà el 75% de la partida del 2011 amb crèdit contret per a enguany i la resta, el 25% restant, s'anirà pagant progressivament també dins l'any que ve. És a dir, el Govern de les Illes Balears fa un esforç pressupostari ben gran per tal de satisfer les demandes dels municipis que van quedar paleses a aquesta reunió, com li he dit.

I dic açò perquè, bé, davant el moviment d'alarmisme que creen determinats partits a diferents ajuntaments presentant mocions i propostes instant que el Govern pagui, doncs que quedi ben clara la postura del Govern de les Illes Balears que el compromís és de pagar el cent per cent la totalitat d'aquest fons, cosa que altres no poden dir.

També en aquesta reunió, Sra. Diputada, van sortir molts altres temes que preocupen els ajuntaments, com pugui ser la partida per a policia turística, també els vam anunciar que aquesta partida per a l'any que ve quedava també al cent per cent amb la mateixa quantitat que s'havia pagat fins ara.

També se'ns va explicar la preocupació que tenen alguns municipis respecte del sosteniment d'algunes de les escoles infantils fruit dels programes de l'anterior govern, ara venen allò que nosaltres dèiem que passaria, els problemes per sostenir, per gestionar aquestes escolletes, estan molt preocupats.

Estan molt preocupats també perquè no han rebut encara les partides per pagar els sous dels batles, el vicepresident està amb aquesta qüestió per tal de poder satisfer aquesta partida també abans de final d'any.

I se'ns va demanar que es tinguessin en compte els ajuntaments a l'hora de legislar i dur a terme l'aprovació de determinades normes, per tal que ells poguessin estar assabentats i que no recaigui més pes damunt aquestes administracions.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.15) Pregunta RGE núm. 4406/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració dels pressuposts de la comunitat autònoma per al 2012.

Pregunta número 15, RGE núm. 4406/11, relativa a elaboració del pressupost de la comunitat autònoma per al 2012, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Vicepresident, avui li vull demanar pel projecte de llei de pressuposts que, gràcies a la seva feina, es tramita en aquesta cambra. Feia dos anys que no parlàvem de pressuposts, dos llargs anys, i en aquest temps el govern anterior va fer gros amb els comptes públics. Per això resulta surrealista i estrambòtic escoltar segons quines reivindicacions, sentim cada dia que ens retreuen a nosaltres les factures que ells varen deixar sense pagar, i fins i tot ens retreuen que nosaltres havíem de fer el pressupost de l'any 2011 que ells no varen fer, i no s'empegeeixen. Avui també, fins i tot ens han dit que ens han deixat una bona herència, i fins i tot han hagut de faltar al respecte a membres del Govern de forma injusta i desafortunada, es veu que hi ha nervis, Sr. Vicepresident.

Però tot això és estrambòtic, perquè per fer un pressupost la Llei de finances marca uns tràmits obligatoris dins l'organització del Govern que, en teoria, havien d'estar fets abans del mes de maig, i del qual li volem què és el que vostè va trobar, aquesta herència tan bona.

Sr. Vicepresident, els ciutadans de les Illes Balears avui tenen un rumb econòmic que vostè ha marcat i s'acompleix. En molt poc temps ha aprovat el Pla de sanejament, ha reestructurat els alts càrrecs de l'administració, la reestructuració d'empreses públiques està en marxa, com també la prioritització de pagaments als col·lectius més sensibles i ha elaborat un projecte de llei de pressuposts que entrarà en vigor dia 1 de gener. Sabem que la seva feina és dura i gens fàcil, però amb aquesta feina i amb molta fermesa marcam el camí per recuperar l'ordre econòmic, cosa que sap molt de greu a l'oposició.

Per això volem saber, perquè crec que és de justícia, volem saber quins papers, quins expedients, quina documentació a la qual obliga la Llei de finances, va trobar vostè per elaborar el projecte de llei de pressuposts? En quins termes s'ha produït aquesta elaboració?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, normalment un pressupost es comença a elaborar cap al mes d'abril, amb l'ordre de recollir informació de les partides que apliquen els diferents organismes, conselleries i dependències del Govern, i això no hi era, com ni havia un pla de pagaments o com no hi havia una fulla de ruta marcada.

I aquesta és la feina que s'ha hagut de fer, però és que s'ha hagut de fer, a més, amb un entorn especialment complicat, perquè, com he explicat abans, en una economia influeix el que faci un govern d'una comunitat autònoma, però també influeix molt la política que duia a terme el Govern de la nació, el Govern de tot el país. I en aquest sentit, hem de recordar que el Govern d'Espanya, del Sr. Zapatero, no ha fet pressuposts, no n'ha fet, que també els havia de fer, però no tan sols no els ha fet sinó que havia de marcar unes directrius que serveixin de referència per a les comunitats autònomes en termes de creixement, en termes de variables macroeconòmiques, en termes del que espera que sigui l'any 2012.

(Remor de veus)

Bé, això tampoc no s'ha fet, no s'ha fet, es va fer en el mes de juliol, varen passar tota una sèrie de dades en el Consell de Política Fiscal i Financera, que havien de ser ratificades ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

... en el mes d'octubre i aquest mes d'octubre no s'han ratificat. Per tant, la veritat és que les dificultats han estat moltes, dificultats que tenen a veure amb la gestió anterior, però que també tenen a veure amb el Govern d'Espanya que en aquest moment també es troba desbarborat i que esperem que pugui canviar de rumb d'aquí a uns dies només.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.16) Pregunta RGE núm. 4402/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb les basses d'aigua en el Pla de Sant Jordi.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 4402/11, relativa a actuacions en relació amb les basses d'aigua del Pla de Sant Jordi que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias. En el pasado mandato, los vecinos del Pla de Sant Jordi de Palma protagonizaron actuaciones para denunciar la grave situación que padecían, ya que su zona rural estaba siempre totalmente inundada; denunciaban el bajo nivel de mantenimiento y limpieza de los torrentes de la zona, lamentablemente ni eso hacían algunos. Así como consideraban que ciertas actuaciones, por ejemplo en la carretera de Manacor habían podido agravarlo.

A los problemas de grandes balsas de agua, de lluvia estancada y subida del nivel freático se unió un problema de fuertes olores y plagas de mosquito que lo convirtieron en un auténtico y grave problema de salud. El Grupo Municipal Popular, al cual tuve el honor de pertenecer, presentó un gran número de iniciativas pidiendo soluciones ya que cada vez más empeoraba la situación. La disparidad de socios de gobierno y el bodevil que tenían en Cort EMAYA y el Govern hizo que no se unieran esfuerzos para ello y que ni siquiera se llegaran a poner de acuerdo en qué tenían que hacer, sintiéndose los vecinos defraudados ante la falta de respuesta efectiva.

Pero afortunadamente las cosas han cambiado, por ello preguntamos: Sr. Conseller ¿qué actuaciones lleva a cabo el actual Govern para reducir los efectos negativos de las balsas de agua en el Pla de Sant Jordi de Palma? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat. Aquest és un assumpte que, efectivament, és un problema que arrossegam des de fa bastant temps. S'hi ha estat fent feina aquests darrers anys, el que passa és que tal vegada no s'ha pogut arribar a una solució definitiva, per molts motius, alguns d'ells vostè els ha esmentat, altres també que estan dins una zona inundable que, diguem que eliminar aquesta problemàtica és pràcticament impossible. Aquí el que s'ha de fer és molta feina per minimitzar els problemes que tenim.

Efectivament, és un assumpte que també afecta diferents administracions, aquesta darrera legislatura afectava agricultura, per una banda, recursos hídrics, per una altra, i l'Ajuntament de Palma tocant aspectes de sanitat i també l'empresa pública EMAYA. Els problemes ens venen de què és una zona que és un prat, des de fa molts anys tenim l'aigua pràcticament a 40 centímetres per davall la terra a molts dels indrets d'aquesta zona. Hem tengut moltes dificultats aquests darrers anys perquè s'inundaven els terrenys, perquè plovia, i no s'havien fet les neteges oportunes de les sèquies. Això, la veritat, es va anar millorant aquests darrers anys, però no amb la contundència que s'hauria d'haver fet.

Tenim una zona que té un desnivell pràcticament de zero, amb la qual cosa fa una evacuació d'aigües molt complicada també cap a la mar i teníem una sèquia molt mal arreglada, plena de canyes, ara encara hi tenim un tros, que fa que l'aigua no circuli com toca, i tenim que l'aigua, quan arriba a la zona de l'autopista, no pot travessar a l'altra banda per evacuar cap a la mar i això fa que se'ns acumuli dins la zona de torrent, de la part del polígon de Son Oms i les terres encara s'inundin més.

En definitiva, una solució complicada que només es pot minimitzar amb una sèrie d'actuacions: la primera, neteja de les sèquies, això ho hem fet enguany nosaltres, a més ja fa pràcticament dos mesos que ho vàrem fer, tant el sequió que travessa la Casablanca com el torrent de la sèquia que ve des de la Punta de Son Gual fins a Son Oms. Hem instal·lat també ja i posat en funcionament dues bombes per fer travessar l'aigua cap a la mar. I encara s'han de fer bastant més actuacions, concretament un projecte de recuperació de sèquies que aquest anterior govern ens va presentar al sector, quan jo encara era el representant del sector, però que no varen ser capaços de dur-lo a terme. Nosaltres, si no hi ha res de nou, l'hi durem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús, Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, agradecerle al conseller la explicación de las medidas y agradecer a todo el actual Govern la implicación, la iniciativa, ya que los vecinos por lo menos están contentos de que, aparte de adoptarse las medidas, pues ha habido una visita del alcalde de Palma y del señor conseller, dónde a ellos, dando la cara, se les han podido explicar las medidas que se adoptarán.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.17) Pregunta RGE núm. 4388/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a retallades al pressupost.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE número 4388/11, relatives a retallades al pressupost, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. President, els pressuposts que vostès han elaborat per al 2012 preveuen una sèrie de problemàtiques, des del nostre punt de vista, a les àrees socials. Vostès, per activa i per passiva, han dit que no hi haurà retallades socials, però la realitat és que els pressuposts de salut i benestar social, respecte de la liquidació del 2010, és a dir, el que efectivament es va necessitar el 2010 en salut i benestar social, està 245 milions d'euros per davall, 245 milions d'euros per davall.

En el cas d'educació, la diferència entre allò liquidat i el pressupost del 2012 és de 118 milions d'euros. I la diferència entre el pressupostat 2010 i 2012 és una baixada de 73 milions d'euros, no de 55, com s'ha estat dient, sinó de 73.

Amb aquestes xifres, com justifica els retalls faran en aquestes àrees socials?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, aquesta pregunta respon més a un desig que a una realitat, perquè no existeixen retalls en polítiques socials.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, desig cap ni un, desig cap ni un que hi hagi retalls, tot el contrari, de fet m'agradaria creure les seves paraules, que no hi haurà retalls. Però insistesc que amb aquests pressuposts és molt difícil.

Vostès han estat dient que aquests pressuposts són uns pressuposts ortodoxos i que això vol dir, segons vostès, que no gastarem més del que tenim. Bé, la veritat és que per posar alguns exemples, resulta que a l'àrea de benestar social només hi ha nòmines previstes per pagar quatre mesos de dependència, quatre mesos de dependència, fins i tot reconegut ahir mateix per la consellera, tot i que el Sr. Aguiló va dir que estava pressupostat tot el que es necessitava. Diguin, per favor, per tant a la gent la realitat, diguin, per favor, la veritat, només hi ha nòmines per pagar quatre mesos en dependència.

Només hi ha doblers per pagar sis mesos la concertació de residències i centres de dia, sis mesos per pagar concertació i centres de dia. O, per exemple, en educació, on el transport escolar, el que destinam a transport escolar ha baixat quasi la partida un 40%.

Per tant, expliquin com s'ho faran sense fer retallades. Jo el voldria creure, però em costa molt creure que realment amb aquests números no hi haurà retallades.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, vostè, el seu partit, ha estat el responsable amb un pacte, perquè nosaltres aquesta societat i aquesta comunitat hagi arribat a aquesta situació de crisi. La situació de crisi que mai no havia viscut la nostra comunitat.

Miri, nosaltres no deim ho pagarem tot per a després no pagar res; nosaltres no deim ho pagarem tot per a després que paguin uns altres, i donar la culpa a uns altres.

Miri, jo li torn reiterar i li diré totes les vegades que faci falta: canviïn la cançó, canviïn els seus estereotips de cara al Partit Popular, és que això no s'ho creu ningú. Per a nosaltres, per al Partit Popular, per a aquest govern les polítiques socials són prioritàries; ara, això sí, es veu que la pràctica habitual de regar amb subvencions, com feia aquest pacte, aquesta pràctica habitual sí que nosaltres no l'entem com a polítiques de benestar.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Per tant, no compartim la seva política de benestar, que és de regar amb subvencions.

Miri, vostès són com aquella família que ha sofert una gran reducció en els ingressos familiars, però continuen anant-se de vacances, pagant amb la targeta de crèdit, cada dia menjant al restaurant i després, quan arriba la situació, sap qui té la culpa? El veïnat, al final té la culpa el veïnat.

(Remor de veus)

Miri, Sr. Barceló, i a tots els companys d'aquella bancada, aquest govern no gastarà el que no té i per a aquest nou govern són prioritàries les polítiques socials.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.18) Pregunta RGE núm. 4407/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls econòmics (V).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE número 4407/11, relativa a retalls econòmics, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, des que vostè governa la gent s'ha vist obligada a sortir al carrer a demanar coses que jo crec que són essencials, la primera, i per a mi és fonamental, diàleg, capacitat de pacte, capacitat de concertació, cosa que és nul·la en el seu Govern: que se'ls pagui el que se'ls deu; que no es retalli en educació pública, en sanitat pública ni en serveis socials, i l'única resposta que vostè ens ha dit en aquesta cambra la setmana passada que pensava fer per reactivar l'economia és presentar el pressupost 2012.

Bé, aquest pressupost que vostè ja ha presentat no presenta cap mesura de reactivació econòmica, fa unes retallades duríssimes en l'estat del benestar i a més retalla d'una forma molt dura en els sectors productius econòmics d'aquesta comunitat autònoma.

Així és com vostè pensa respondre les demandes ciutadanes? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, sap el que ens demana la gent del carrer? La gent ens demana solucions, però sobretot el que ens demana és que no s'enganyi, això és el que ens demana la gent.

Nosaltres hem elaborat uns pressuposts que ja hem anticipat que són molt durs, uns pressuposts realment durs, però el que fan és precisament el fet de no ser *pan para hoy y hambre para mañana*. I precisament, com a conseqüència d'això, tenim uns pressuposts que suposen un gran esforç i un sacrifici, però sempre tenint en compte que volem el millor futur per a la nostra societat.

Si nosaltres volem superar la crisi, hem de fer feina tots junts i ho hem de fer amb optimisme i els primers que s'han d'estreñer el cinturó han de ser des de la pròpia administració, excepte el que pareix que passa amb vostès, que voldrien seguir amb la festa que han fet fins avui.

I no s'han donat compte de res, però, sap què és el més important, Sra. Armengol, el més important de ver, i ho dic francament?, crec que vostès no són conscients del mal que han fet a aquesta societat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, a mi no em va ni el teatre ni les mentides i no ens acusi d'anar de festa a aquests que vàrem governar amb una situació econòmica molt complicada i que vàrem ser capaços de retallar i de ser austers. Els únics que se n'han anat de festa amb l'erari públic són els del Partit Popular, Sr. Bauzá, per tant una mica de decència en aquesta cambra parlamentària.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

Miri, l'altre dia el vaig sentir que vostè deia que farà el que ha de fer, perquè sap el que ha de fer, que malgrat nosaltres diguem que no sap el que ha de fer vostè sap el que ha de fer. Jo, com cap ciutadà, no vaig entendre el que vol fer, el que sí sé és el que ha fet i el que ha fet és enganyar tothom des que governa.

Primer havia de presentar un pressupost 2011, no l'ha presentat. Després havia de fer un pla de pagament per als proveïdors, no l'ha presentat. Després va dir que aconseguiria el crèdit cada setmana, encara no l'ha aconseguit. Per cert, una cosa que crec que és important que digui als ciutadans: vostès el que ens critiquen als altres és que ens vàrem endeutar al màxim que permetia la llei, bé, idò el que pensen fer vostès, el pressupost 2012 du un nou endeutament de 355 milions d'euros, que és el que li permet la llei, exactament el que va fer l'anterior govern del pacte.

I per cert, si amb cinc mesos no han aconseguit ni un euro de crèdit, ens hauria d'explicar com amb un any en pensen aconseguir 900 milions, perquè si no els aconsegueixen, que és el que duen en els pressuposts, hauran de retallar 900 milions d'euros més del que ja diuen que retallaran. Per tant, aquesta és una pregunta que crec que convendria que contestassin.

Vostè ens va dir que no es gastarien res del que no tenen pressupostat, res del que no estigui amb partida pressupostària, bé, idò falten 200 milions d'euros en sanitat pública i més de 100 milions en educació pública. Si això no són retalls socials, que baixi Déu i que ens ho expliqui.

Sr. Bauzá, el que ha fet vostè per aquesta terra no funciona per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, per tant rectificui i faci alguna cosa en positiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, moltíssimes gràcies. El primer, em sap greu que vostè no entengui la conjugació dels temps verbals, això en primer lloc. Després, ha d'entendre lamentablement que qualque moment pensava, francament, li ho dic amb franquesa, que com a líder de l'oposició estaria a l'alçada no només de les circumstàncies sinó de la situació del moment que tots vivim. Això el primer. Però, lamentablement, la seva pràctica és tant de paraula com de fets practicar una política groga, una política demagògica, una política fàcil, la política que sap fer qualsevol.

Miri, jo crec que precisament vostè hauria de ser conscient que aquesta situació de crisi a què hem arribat tant a les Illes Balears com a Espanya s'ha produït a conseqüència de la nul·la gestió del Partit Socialista, nul·la gestió del Partit Socialista, absoluta incompetència en la gestió del Partit Socialista. Però bé, segons sembla això no va amb vostès, vostès no han governat aquesta comunitat i pràcticament no han governat Espanya durant aquests darrers anys, però bé. Miri, vostès s'han passat tota la legislatura dient sí a tothom, vostès han dit que sí que ho pagarien tot i al final no han pagat res, evidentment. El que passa és que la nostra societat, i li ho dic com un ciutadà responsable, necessita que l'oposició faci una oposició més digna i més responsable.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 1886/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política audiovisual.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1886/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política audiovisual.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Presidència, aquesta interpel·lació va venir motivada en el seu moment per conèixer quines eren les intencions del Govern sobre el panorama audiovisual en el conjunt de la nostra comunitat autònoma. No es donava en aquell moment un element distorsionador com ha estat el nomenament d'un conseller com a director general de la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears, una situació tan irregular que requereix esment just a l'inici d'aquesta intervenció, com també mereix esment la Televisió de Mallorca ja que no es podia concebre un model audiovisual per a les Illes Balears sense tenir en compte l'existència de televisions de consells insulars, de les quals funcionava fins en el moment la Radiotelevisió de Mallorca, una peça fonamental del panorama audiovisual balear que s'havia construït els darrers anys i que el Partit Popular, actualment al poder, ha decidit eliminar sense tan sols permetre una anàlisi acurada ni tenir en compte l'opinió ni del sector empresarial audiovisual ni de la societat mallorquina.

En aquest sentit pensam que es tracta d'una decisió sobre la qual encara no han explicat les vertaderes raons i que pot ser vostè no ens podrà contestar, però que tenen la seva importància per emmarcar el debat sobre el model audiovisual sobretot per les conseqüències que ha tingut de cara al sector que o no s'han tingut en compte o bé s'han ignorat o menyspreat per part dels governants actuals. Les conseqüències del tancament de la Televisió de Mallorca passen per l'acomiadament de tot un seguit de professionals, representa una manca de suport al sector empresarial audiovisual i al mateix temps una reducció de la diversitat d'oferta audiovisual pública i en la nostra llengua.

En segon lloc, amb el transcurs dels mesos ha cobrat major importància aquest debat sobre el model audiovisual perquè ens havia costat sis anys arribar a un consens i al final de la legislatura passada s'havien aconseguit unes fites que podrien haver marcat un abans i un després i que s'han deixat perdre.

Es varen trobar amb una direcció professional no qüestionada per motius polítics, es varen trobar amb una llei de la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears aprovada per unanimitat, unanimitat que varen rompre vostès a cop de decrets lleis el primer mes de Govern, romperen el consens al voltant d'una llei que havia de ser la base del model audiovisual de futur i, a més, havien trobat una entitat en procés de sanejament passant d'un pressupost del voltant de 120 milions d'euros a 50 amb un pla de viabilitat aprovat i un notable esforç en els darrers exercicis pressupostaris per posar seny a la gestió econòmica. Aquest era el punt de partida, el seu punt de partida, però vostès no han sabut o no han volgut aprofitar aquest bagatge. Han patit d'edenisme, com en tantes altres coses, han obviat la feina feta per tots els grups parlamentaris en l'etapa final de l'anterior legislatura per arribar a un punt de partida que tragués la Radiotelevisió Pública de l'arena política.

La meua opinió al respecte és que vostès no tenen cap tipus de model audiovisual per a les Illes Balears i han improvisat. Farem memòria per argumentar aquest aspecte. Respecte de la Televisió de Mallorca, i com veuran té molt a veure amb IB3, vostès plantejaven el 2009 que IB3 absorbeixi Televisió de Mallorca i demanaven un gran acord per recol·locar els professionals i parlaven d'obrir un segon canal. Primera pregunta que li faig avui, on és aquest gran acord que demanaven des de l'oposició? Han arribat al poder i ja s'han oblidat del que prometien? Ja dins el 2010 intentaven forçar el que denominaven *eventual disolució y reconversió* de la Televisió de Mallorca en un segon canal autònom i tornaven a insistir en el manteniment dels llocs de feina dins un hipotètic segon canal autònom. Acab aquesta primera qüestió amb una pregunta, ha exclòs definitivament el Partit Popular la creació del segon canal que proposaven fa un any?

Interpret el silenci dels darrers mesos com un sí, tot i que ja em contestarà, i com un abandó definitiu de la televisió de proximitat a la qual, per cert, havien donat suport des del Consell de Mallorca. Però pens que la societat balear mereix unes paraules, una reflexió o una justificació més del canvi d'opinió del PP al respecte perquè al 2010 ja hi havia crisi, ja hi havia hagut reducció del pressupost del Consell de Mallorca en un 25%. Per tant, no em posin l'excusa de sempre i siguin valents.

Ja els he dit abans que el punt de partida era una llei aconseguida per unanimitat, per consens, consens que vostès han deixat perdre. El varen trencar amb un error gravíssim, que vostès no volen reconèixer, de posar un conseller, un membre del Govern, al capdavant d'un mitjà de comunicació pública. Però és que, a més, després de canviar la llei, per fer aquesta aberració democràtica, es defensen ara dient que el conseller ha delegat totes les competències a un subdirector general. I per arribar a això havien de modificar a cop de decret una llei que tenia unanimitat? Per què no ho varen pensar abans?

Sr. Conseller, van acumulant una nefasta gestió política de la Radiotelevisió Pública i hem de sumar a tot això el *culebrón* del nomenament dels càrrecs directius. No hi perdré molt de temps. Es nomenen per concurs, un concurs que convoquen després d'haver filtrat a la premsa els noms dels premiats amb el càrrec i que aquests dies veim com, curiosament, triomfen front tots els seus competidors que, per cert, eren molts. Però, és que, a més, quan ja tenen el concurs convocat exclouen tres càrrecs, ja cridats per concurs, i els nomenen a dit, a dit. I els estranya que hi hagi desconfiança cap a la seva gestió respecte d'IB3?

Mirin, per molt que delegui funcions un polític que s'asseu en el Consell de Govern no pot garantir la pluralitat ni la independència que s'espera d'un director general. I no m'insisteixi amb el tema del subdirector. Té competències delegades? Sí, però sempre serà un subordinat seu. Creu que s'atrevirà a plantar cara a qui li ha aconseguit totes les competències? Creu que si sap que depèn de la seva única voluntat per exercir la subdirecció general té realment llibertat per fer la seva feina? No basta dir que té total llibertat, no basta, s'han de tenir garanties que si un dia ha de prendre una decisió que no agrada al Govern vostè, o qualsevol altre membre, no li retraurà les competències el dia després. Això seria una garantia d'independència i no que vostè afirmi, des d'una tribuna o d'una

roda de premsa, que no interfereix. La seva sola presència, el decret llei que el sanciona com a director general, només això ja coacciona la llibertat i la independència de la resta de directius d'IB3.

Tenien un bon punt de partida, li he dit, la llei, la llei a la qual votaren a favor vostès, i li ho record perquè no ho oblidin, perquè els seus compromisos de fa un any sembla que ara estan oblidats. Li faré menció de tres aspectes molt concrets als quals la llei els obliga, igual que els hauria d'obligar la seva coherència política ara que són Govern. L'article 2 els obliga a difondre i a promoure la llengua catalana, també a través del cine que projecta IB3; promoure el pluralisme i la participació democràtica, i procurar el desenvolupament del sector audiovisual des del punt de vista de la millora de la seva contribució a l'economia de les Illes Balears.

En aquest mateix sentit l'article 4 encara concreta més i obliga IB3 a fomentar, promoure, protegir el sector audiovisual. I encara afegeix que s'han de prioritzar obres i continguts que compleixin dos requisits: ser produïts originalment en català i tenir un 51% de responsables artístics, tècnics o de continguts residents a territoris de parla catalana. I ho cit literalment perquè tenc la sensació que no ho han llegit o ho han oblidat.

Han oblidat que la llengua catalana ha de ser la llengua vehicular d'IB3. Això ho incompleixen perquè ja fan les pel·lícules en castellà. Ja sé que em dirà que el nostre grup va presentar una proposició per aplicar el sistema multilingüe a la programació infantil, però això no té res a veure amb allò que li he dit ni tampoc vol dir que es prohibeixi parlar en cap altra llengua, vol dir el que vol dir, agafi el diccionari o ho cerqui per la viquipèdia i veurà el que significa llengua vehicular. Una expressió que, per cert, apareix als principis generals de programació, article 26 per si no l'han llegit.

El suport al sector empresarial audiovisual tampoc no es fa en els termes que cabria esperar d'un partit que es presenta com el defensor dels emprenedors, com els gestors tan bons que ho han de canviar tot. Han aconseguit que les dues associacions de productores s'hagin manifestat públicament sobre la gestió que vostès fan de la Radiotelevisió pública a les Illes Balears. Li record que és un sector que crea 1.100 llocs de treball directes i gairebé 500 d'indirectes, qüestió que en els temps que corren, temps de crisi, val la pena tenir en compte no només perquè la llei l'obligui, sinó perquè també hi podrien apostar en un marc de crisi en el qual les empreses, la petita i mitjana empresa com en aquest cas, necessiten ajuts, no bones paraules i inconcreció.

De què es queixa aquest sector? Entre d'altres coses, que ni tan sols han elaborat un calendari de pagaments. Com vol que sobrevisquin unes empreses a les quals tanquen un dels seus clients, la Televisió de Mallorca, i a les que deuen des d'IB3 al voltant de 28 milions d'euros?, i això que la voluntat negociadora de les productores s'ha demostrat des del moment en què accepten la reducció del pressupost sense posar-los massa problemes.

Ara els demanen uns mínims, que faci un plan de viabilitat o que apliquin el que va aprovar amb el vot del Partit Popular, l'anterior direcció, però no fan res, no donen respostes. Quan ja no tinguin productes audiovisuals per emetre, quina televisió tendran? Aquesta és una pregunta que li faig. Si es dedica a ofegar les productores, si no és capaç d'aplicar solucions a la situació econòmica actual, com pensa continuar amb la televisió?

I els hem de recordar que en l'aspecte econòmic també varen trobar feina feta, pla de viabilitat, reducció de pressupost, un deute en procés de reducció, un aspecte en el qual crec que existeix una contradicció entre la direcció actual perquè el subdirector a l'accidentada comissió de control que vàrem tenir, parlava de 78 milions d'euros i el director gerent recentment nomenat a dit, parlava de 90 milions de deute, tot i que també deixava caure una xifra diferent del deute amb les productores, parlam de 15 milions en lloc de 28, que és el que diuen les productores. S'haurien d'aclarir.

Suma y sigue. Vostès que crearen la televisió autonòmica, que forçarem el tancament de les televisions locals, quins plans tenen de futur ara? Ens ho explicaran?, alguna cosa hem llegit. Durant la campanya parlaven d'*entrada de capital privado*, ens explicarà a què es referia? Però després apareix el Sr. González Pons a tots els mitjans de comunicació estatals i ven com a gran proposta electoral la possibilitat de privatitzar les televisions autonòmiques, això quan els mateixos dies el portaveu del Govern desmentia aquesta possibilitat. És aquesta una opció de futur a les Illes Balears? Realment s'ho plantegen? No està d'acord amb el Sr. González Pons? En qui hem de confiar, en el portaveu del Govern o en el portaveu del PP? Qui vol que reguem? Digui'ns-ho avui.

Un altre aspecte inquietant, amollat pel Sr. González Pons, és la creació d'una única cadena o federació de televisions autonòmiques que tendria desconnexions regionals. És a dir, privatització, inclusió dins una cadena estatal, de què parlam? En aquest cas, com pensa complir, amb aquest panorama, els principis que pactarem en aquest parlament i que reflecteix la Llei d'IB3: la llengua, el pluralisme, la defensa dels nostres trets d'identitat, el suport al sector empresarial audiovisual propi?, com ho faran?

I si no pensen seguir les idees del Sr. González Pons, per què no han sortit a aclarir-ho immediatament com sí va fer el Partit Popular de Galícia? Siguin valents.

Senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller, ens parlen de llei audiovisual, però encara no sabem quin model audiovisual tenen vostès. S'han guanyat la desconfiança del sector que hauria de participar en l'elaboració d'aquesta llei. De moment han aconseguit crear desconfiança entre els professionals per la forma com han decidit quins seran els càrrecs directius i com els han tractat a la Televisió de Mallorca.

Han creat desconfiança entre el sector empresarial al qual no donen cap solució satisfactòria. Han creat desconfiança entre els partits de l'oposició amb la seva negativa a continuar negociant i des del mes de juliol han destruït, destruït confiança, destruït llocs de treball, destruït empreses i destruït imatge. A l'hora de fer la llei ja no quedarà sector audiovisual per regular, ja no quedarà sector.

Parlen cada dia de la màgia que farà recuperar l'economia, la màgia d'una confiança imaginària que no veim enlloc. Vostès fins ara només duen el camí de ser els destructors del sector audiovisual de les Illes Balears. I només els queda un camí, el camí de tornar enrere, el camí de reconèixer els errors, entonar un *mea culpa* i rectificar amb humilitat.

Esperam les seves respostes perquè crec que són moltíssimes les incògnites, poques les respostes i nul·les les solucions que hem vist de la seva gestió fins a aquest moment.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Muchas gracias, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. A la interpelación formulada por el Grupo Parlamentario Socialista, empezaré por contestar que la definición y articulación de un modelo audiovisual es uno de los trabajos que estamos llevando a cabo desde la Conselleria de Presidencia para poder aprobar a lo largo del ejercicio 2012 la nueva ley del sector audiovisual de las Islas Baleares, una ley que debe regular el sector audiovisual de nuestra comunidad en todos sus apartados para su consolidación y promoción, pero eso sí, siempre bajo parámetros realistas y tocando con los pies en el suelo para garantizar su viabilidad en el presente y en el futuro.

La cuestión sin embargo no es sólo qué modelo audiovisual queremos, sino qué modelo audiovisual podemos permitirnos. La gestión del dinero público en tiempos de carencia y ajustes hace que el orden de prioridades se fije en sanidad, en educación y servicios sociales, sin desmerecer la labor de los profesionales del sector audiovisual que ofrecen un servicio de calidad, no podemos aventurarnos en políticas que dupliquen funciones. Por eso se cerrará, tal y como comprometimos en nuestro programa electoral, Televisión de Mallorca.

Muchos ajustes en todos los campos, desgraciadamente el sector audiovisual no es una excepción a la regla general. Mantener en nuestra comunidad dos televisiones públicas -IB3 y Televisión de Mallorca- es un lujo que no nos podemos permitir. Partimos de una base concreta y específica. La realidad económica es la que es y como es sabido IB3 verá recortado casi a la mitad su presupuesto en 2012 hasta quedarse en 30 millones de euros. En la medida que las arcas públicas nos lo vayan permitiendo también iremos haciendo frente a la deuda

contraída con los proveedores, entre otros con las distintas productoras que han trabajado y trabajan para la casa.

Hacer una televisión nuestra para nuestra gente, que potencie las costumbres y las tradiciones de Baleares, que haga que los habitantes de nuestra comunidad se sientan identificados con su televisión pública que, dicho sea de paso, sufragamos entre todos.

Nuestra idea de modelo audiovisual en el ámbito público no pasa precisamente por competir con las grandes cadenas nacionales. Así, dejaremos a un lado lujos inasumibles para apostar por un modelo de televisión local más cercano a nuestra ciudadanía.

Si me permiten el símil, podemos decir que IB3 se ha pasado de frenada y ahora debemos encaminar el ente en la senda del raciocinio, del sentido común y de la austeridad, entre otras cosas porque no hay alternativa.

Para la identificación de los ciudadanos con nuestra televisión pública, la misma debe responder a la realidad de la calle, también en términos lingüísticos. Si en las Islas Baleares se habla por igual catalán, en sus distintas modalidades, y el castellano, ¿por qué la televisión de todos debe ser ajena a esa realidad?

Por otra parte, el hecho de que la Ley 15/2010, del ente público de la Radiotelevisión de las Islas Baleares, incide en la lengua vehicular de la programación, que dice que será el catalán, no impide para nada que también el castellano, igualmente lengua oficial de Baleares, está presente en la parrilla de programación. Respecto de la lengua por lo tanto, no se trata de generar polémica, sino de actuar con naturalidad y con normalidad.

Una ley que estará adaptada a los nuevos tiempos, a las nuevas tecnologías y a los nuevos formatos. Una ley que en todo caso cuenta con dos referencias ineludibles: por un lado, la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de comunicación audiovisual, y por el otro, la Ley 15/ 2010, de 22 de diciembre, del ente público de Radiotelevisión de las Islas Baleares.

La Ley general de comunicación audiovisual, de acuerdo con una directiva del Parlamento Europeo, garantiza el pluralismo y los derechos de los consumidores y fija los principios mínimos que deben inspirar la presencia del sector audiovisual y de los organismos públicos.

Asimismo, la Ley básica en su capítulo 1 se refiere entre otros al derecho público de recibir una comunicación audiovisual plural y al derecho a la diversidad cultural y lingüística. En el artículo 5, establece que las comunidades autónomas con lengua propia podrán aprobar normas adicionales para los servicios de comunicación audiovisual de su ámbito competencial con el fin de promover la producción audiovisual en su lengua propia. Es decir, no excluye para nada el castellano.

Por su parte, la Ley del ente público de Radiotelevisión de les Illes Balears también, qué duda cabe..., se va a tener muy en cuenta a la hora de redactar la nueva ley del sector audiovisual, e incide, cabe recordarlo y como la ley general, en la función de servicio público del ente.

Así, entendiendo el ente como dispensador de un servicio público, este govern apuesta por una IB3 plural y democrática, sin ingerencia política alguna. Se garantizará la libertad de información y el derecho de los ciudadanos a recibir una información independiente, objetiva, veraz y plural, como reza la propia ley.

Mucho se ha hablado desde la implantación de IB3 en la internalización de los servicios informativos, algo que hasta el momento no se ha logrado. Nuestra intención es estudiar su viabilidad e intentar cumplir con lo que estipula la ley que regula el ente. En todo caso, abogamos por unos servicios informativos regidos por buenos profesionales en la materia y que garanticen la objetividad y la pluralidad en el tratamiento de las noticias. Pretendemos tener una radio y una televisión pública que promueva la educación en valores, la cultura del esfuerzo, que se respeten los derechos del menor y de las personas con alguna discapacidad visual o auditiva.

Unos medios públicos que contribuyan a la formación de una opinión pública plural, que emitan programas que lleguen a todos los públicos, que cubran las necesidades de información, cultura, educación y entretenimiento de la sociedad, unos medios públicos que promuevan la cohesión territorial y el conocimiento mutuo de las islas y los municipios que conforman nuestra comunidad autónoma. Como también dice la ley que rige el ente, como no puede ser de otro modo, apostaremos por la producción propia como eje vertebral de la radio y la televisión pública. Porque así lo dice la ley y lo más importante, porque el Govern cree y apuesta por un sector audiovisual como una importante fuente de puestos de trabajo y de traslación a la sociedad de manera de ser y de hacer con los balears.

Es decir, trabajaremos denodadamente para consolidar los medios audiovisuales de nuestra comunidad, en aras de conseguir su consolidación y su futuro. Como decía anteriormente, la situación económica es difícil y complicada a todos los niveles. En este sentido ya el programa electoral del Partido Popular habla de dar entrada a capital privado en el ente público. Ello generaría mayores recursos, lo cual entendemos que sería sin duda recomendable máxime en los momentos que nos toca vivir de dificultades económicas.

Bien, hemos hablado de IB3, pero obviamente el modelo audiovisual y la ley que lo desarrollará será mucho más amplio. La nueva ley del modelo audiovisual tiene que contemplar, entre otros, el papel de la industria del doblaje y de la animación, con un bien ganado prestigio. Por otro lado, ¿alguien no vio los anuncios de Estrella Damm de 2009 y 2010 rodados en Formentera y en Menorca, respectivamente? A través de spots publicitarios rodados en nuestras islas se puede conseguir una promoción de las mismas con un valor importantísimo, lo mismo podría decirse del rodaje de una película, o de videoclips. Para todos estos campos las Illes Balears presentan toda una serie de ventajas en cuanto a clima privilegiado y a una geografía incomparable que cabe saber aprovechar.

Todo ello por lo tanto, estará incluido en la nueva ley del sector. Se trataría y creemos firmemente que se puede conseguir, de convertir a las Illes Balears en el plató por excelencia, no sólo de España, sino de toda Europa. El hecho de que en los años 50 y 60 llegaran a rodarse en Baleares hasta 40 películas de todo tipo, con actores de gran prestigio a escala mundial, habla bien a las claras de nuestro potencial como plató internacional. Recientemente han estado en nuestras islas actores como Tom Hanks o Halle Berry. Ese es sin duda un buen camino y una promoción impagable para nuestras islas.

Por eso queremos, junto a los expertos que nos asesoran y las organizaciones que ya trabajan en ello desde hace años, ofrecer el mejor marco normativo, derribar las trabas administrativas y burocráticas con las que se encuentran. Se trata de simplificarlas para establecer incentivos capaces de atraer inversores extranjeros y consolidar los propios para la industria audiovisual, una industria que incorpora una gran cantidad de profesionales, decoradores, actores, técnicos, figurantes, maquilladores y un largo etcétera. Todos ellos también deben pasear el nombre de nuestras islas por el mundo.

Además, esos rodajes de spots, películas o videoclips, pueden acometerlos productores de fuera de Baleares o bien delegar ese cometido en productoras locales, que ganarían así cuota de mercado y prestigio internacional. En todos esos terrenos contar con las Illes Balears Film Comission, o el cluster audiovisual se hará imprescindible. En nuestra comunidad tenemos buenos profesionales en el cine y la televisión. Tenemos que saber aprovechar su talento y su conocimiento. Ya todo el mundo sabe que un director mallorquín, Agustí Villaronga, opta a un Óscar de Hollywood en el apartado de mejor película de habla no inglesa.

Somos conscientes por otra parte de que apostar por la industria audiovisual es hacerlo por un sector con un potencial importante de generación de puestos de trabajo, con el añadido de que no tiene impacto ambiental y sí, pero en positivo, en el ámbito promocional, como decía anteriormente. Por si fuera poco, el sector audiovisual está íntimamente ligado a las nuevas tecnologías y por la innovación, lo cual es positivo a todas luces, pensando en el hoy y en el mañana.

En definitiva, los momentos de crisis son difíciles, pero también llevan aparejadas oportunidades para aquellos que creen firmemente en sus posibilidades y trabajan para el futuro. El Govern de les Illes Balears cree en el futuro y en las posibilidades de nuestras islas y de sus profesionales. Así, este gobierno está por la labor de apoyar el desarrollo de la industria audiovisual en nuestra comunidad y de ahí nuestro trabajo para tener aprobada el 2012 la Ley del sector público audiovisual.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica el Sr. Bonet té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, li agraeisc la conferència sobre aquesta futura llei audiovisual de les Illes Balears, està bé tenir coneixement del que fan comptes fer, que contemplarà el model audiovisual que volem per a les nostres illes. Esper que hi hagi un sector audiovisual al qual aplicar aquesta llei quan l'aprovin. Jo li proposaria, ja que aquesta llei ha de ser la panacea, que constituïm immediatament una comissió o ponència en aquest parlament per començar a treballar en aquesta llei. No esperem més, comencem ja si això ha de ser el fonament de la seva política audiovisual.

Estic d'acord, perquè no pot ser d'altra manera, que la base econòmica *es la que es*, és el que hi ha, és ver. Vivim uns anys de crisi i per tant, amb aquesta idea es va aprovar un pla de viabilitat en el Consell d'Administració d'IB3 que, per cert, varen votar tots els seus membres, entre ells l'actual vicepresident econòmic, que n'era membre. De totes maneres, jo també li vull fer una afirmació, és més sostenible IB3 o Televisió de Mallorca que els 1.117 milions que costa Canal 9. La veritat, és que hem de tenir una mica de marge per poder dir les coses com són. Jo em deman com podrà continuar vivint el sector audiovisual, el sector empresarial audiovisual si vostès maten una televisió i posen a pa i aigua l'altra? Jo crec que està molt bé que diguem que volem que aquest sector creixi, però si per un costat fa això, per un altre parlen de com està de malament i dels deutes que tenen, com s'anirà a entrar capital privat a IB3? El director gerent ja anunciava que si es plantejaven la privatització seria complicadíssim perquè no és un negoci atractiu.

Però és veritat que el sector té potencial, això li ho concedesc, té potencial i vostès ho haurien de reconèixer. Vostè m'ha parlat de l'anunci d'una determinada marca de cervesa, jo vaig veure també l'anunci de Martini fet a Sineu, per exemple. És veritat que tenim potencial i nosaltres ho vàrem creure així quan governàvem. Recordaré que la Mallorca Film Comission es va crear en el marc de la Fundació Mallorca Turisme, quan la Sra. Armengol era la presidenta. Crec que això és una mesura per intentar simplificar tràmits administratius i facilitar que productores importants vinguin a fer grans projectes aquí.

Però a part d'aquest plantejament tan guapo que ens ha fet vostè de la Llei audiovisual, jo li he d'insistir que durant la meua intervenció li he adreçat tota una sèrie de preguntes i crítiques, com és natural, com s'espera de l'oposició, no esperaran vostès que venguem a riure'ls les gràcies, sobretot quan creim que van ben equivocats. Nosaltres no consideram que ho hagin fet tot bé, no voldrà que vengui aquí a dir-li que ho han fet tot bé, perquè no li han fet, al contrari, han comès molts errors, han pres decisions erràtiques, un dia una cosa, l'endemà l'altra. I la seva acció ha generat molts dubtes, protestes i desconfiança entre el sector. Aquesta desconfiança ve per totes aquelles qüestions que vostès deixen caure, però no concreten, i jo crec que avui ha fet un poc el mateix, ha deixat caure que farà una Llei audiovisual molt guapa i tal, però al mateix temps estan acabant amb el sector audiovisual d'aquesta comunitat autònoma.

Si no ho concreta avui, ho plantejarem com a proposta a la moció, això és el que ens queda, però li he d'insistir a demanar-li resposta a tota una sèrie de preguntes. Abandonen realment la idea de segon canal? He d'entendre que sí, perquè l'ignoren completament. Per què no han cercat un gran acord entorn al model audiovisual? Per què no l'han cercat quan el demanaven des de l'oposició? Com pensen donar suport al sector si ni tan sols tanquen un calendari de pagament? Quan no tenguí programació, com s'ho faran per continuar amb la televisió, què emetran? Per què el català està deixant de ser *de facto* la llengua vehicular d'IB3? Sap vostè quina oferta existeix quan un connecta la televisió en català i en castellà? Creu vostè que el castellà queda desprotegit si desapareix una cadena autònoma, bé ja serà la segona, en català? Ho creu vostè realment així? És absurd.

No es tracta de generar polèmica, nosaltres no deim això, ni hem parlat en cap moment de prohibir una llengua o una altra. Estam parlant de complir la llei, una llei que vostès varen votar, una llei que no ha d'excloure ningú. Per què no apliquen en tema econòmic el Pla de viabilitat aprovat pel consell d'administració i, com li he dit, abans de fer reduccions dràstiques de pressupost i no concretar un calendari de pagaments? Per què no rectifiquen, i aquest crec que és un tema important i preocupa especialment els professionals, per què no rectifiquen la situació irregular que un conseller dirigeixi la radiotelevisió pública? Per què no rectifica també en la designació del personal directiu professional? És que han incomplert una altra llei, la Llei del sector instrumental. I a mi em perdonarà, però davant la seva manca de respostes li he de fer un anunci, vist el resultat i la manca de diàleg, el procés tan irregular que han seguit al nostre grup no li deixa altra opció que impugnar davant els tribunals el procés de designació i nomenament del personal directiu professional d'IB3. Creim que s'han equivocat molt i hauran de rectificar. I lamentam arribar a aquesta situació, lamentam la deriva del Govern en el tema audiovisual. Lamentam veure com es desfà l'esforç de consens de la passada legislatura.

I vull acabar recordant-li el que deia el portaveu del PP a la Comissió de Control d'IB3 el mes de març d'enguany, quan deim l'anterior legislatura i pareix que fa una eternitat, no, el mes de març d'enguany. Demanava que en un procés de canvi que pogués existir, es devia referir al canvi polític que s'ha produït, dins l'Ens de Radiotelevisió Pública de les Illes Balears es tengués en compte tot el bagatge, tota l'experiència recollida al llarg de la legislatura, deia aquest diputat popular, que no es pot inventar la roda cada vegada, i vostès, Sr. Conseller, em permetrà que li digui, han volgut inventar la roda, però els ha sortit una roda quadrada.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Yo me esperaba que la interpelación no sólo sería sobre el modelo audiovisual, iba a ser un monólogo de IB3. Yo creo que a ustedes lo que les interesa es eso precisamente, hablar de IB3 y hablar de este conseller porque tiene asumidas unas determinadas competencias. Y en estos tiempos que estamos viviendo, de campaña electoral, yo sabía que era lo que a ustedes les interesaba decir, seguir en la práctica de siempre de irresponsabilidad que es en la que ustedes se mueven tan bien.

Mire, en relación al acuerdo sobre nombrar..., sobre un acuerdo sobre IB3 si aún estamos dispuestos o no para el acuerdo. Yo le insisto en lo que le dije en sede parlamentaria no hace mucho, nosotros lo que no haremos será volver a deshacer el camino andado. Nosotros hicimos un esfuerzo importante por parte del grupo parlamentario y por parte del Gobierno, con pactar con ustedes un director general de IB3 y un comité de dirección; pero a ustedes no les interesó ningún pacto, cuando precisamente la persona que tenían delante era una persona que conocía la casa, que estaba bien formado y que reunía yo creo que un perfil bastante adecuado para ser el director de IB3. Por lo tanto, una vez más, en ustedes lo que pesó no fue encontrar a un buen director general, lo que pesó en ustedes fue durante un periodo de tiempo tener un frente para atacar y para hacer ruido. Es decir, a lo que ustedes están acostumbrados, a ser irresponsables, políticas de irresponsabilidad...

(Aldarull a la sala)

Y esas políticas de irresponsabilidad que ustedes tan acostumbrados están a ejercer, pues ya sabemos dónde nos conducen. Basta ver la actual situación extrapolada, tanto económica, como social, que estamos viviendo en estos momentos. Es decir, este es el producto de sus formas de hacer política.

Mire, usted dice que la televisión está intervenida políticamente. Yo no sé si usted recuerda qué tuvieron que ver ustedes cuando apoyaron que aquel señor, Antonio Martorell, fuera director del ente público. No sé por qué, no sé por qué le apoyaron. Y da la casualidad que además no era de su partido, justamente. Pero claro, aquí de lo que se trataba era de mantener las sillas, no podíamos hacer otra cosa, ¿verdad? Ustedes apoyaron un señor que precisamente tenía un carnet de un determinado partido político. ¿Vale?

Mire usted, en cuanto al tema del catalán del ente público. Yo creo que hoy ha habido unas declaraciones de la persona que esta dirigiendo *de facto* está dirigiendo la televisión y a ellas me remito. Yo ya dije en su momento que yo había asumido las competencias de IB3 para garantizar la gobernabilidad del ente, pero que no íbamos a interferir en los temas de programación. Él ha dicho el motivo de porque se están emitiendo películas en catalán. En cualquier caso sí quisiera decirle que la ley que sí hemos estudiado, para nada excluye el uso de otras lenguas, es decir, lengua vehicular es lengua franca, pero quiere decir que

es la lengua común de comunicación del ente, pero no excluye otras lenguas. Y de hecho, le recuerdo que usted, su grupo político, presentó hace mucho una PNL pidiendo que se emitieran dibujos en inglés. Por lo tanto, mi pregunta es, si se puede emitir en inglés, ¿por qué no puede haber alguna programación en castellano?, ¿qué diferencia hay?...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Con el tema del sector audiovisual creo que usted no está muy bien informado. El sector audiovisual está trabajando con nosotros en la elaboración de la ley. Y nos han hecho propuestas de por donde tenía que ir esa ley. Por lo tanto, veo que usted en esto no está muy informado. Y en cualquiera de los casos, el sector que usted dice que ha estado reivindicando y que ..., mire, yo tengo que decirle una cosa, nosotros el tiempo que llevamos en el Gobierno, yo creo que ustedes pasaron por ahí, lo que están reivindicando es una deuda histórica que ustedes que cometieron con ellos. Es decir, una vez más y un sector más les hicieron una serie de encargos, que no podían pagar y que no pagaron y que ahora nosotros, este gobierno que es responsable pagará, cuando pueda, pero pagará. Pero ustedes, con este sector también encargaron algo que no podían pagar.

Sr. Bonet, y termino, quiero recordarle que con el tema de IB3, usted llegó incluso a defender cerrar IB3 porque era deficitaria, en vez de cerrar la Televisión de Mallorca, ¿se acuerda? Esto está recogido en los medios de comunicación. Es decir, usted recomienda y defiende que IB3 se cierre porque es deficitaria, en vez de que se cerrara la Televisión de Mallorca, esto está recogido en los medios de comunicación.

En cualquiera de los casos, Sr. Bonet, nosotros, este gobierno, seguiremos el camino que estamos andando en este sector, elaboraremos la Ley del modelo audiovisual, creemos que este sector tiene mucho futuro en esta comunidad autónoma. Y en cuanto a la deuda que el Gobierno tiene contraía con ellos, pues haremos como el resto de todos los sectores y con el resto de acreedores de la administración, intentaremos pagarles lo antes posible y en la mejor medida que podamos. Pero no se olvide que esta deuda ha sido generada por el periodo de su gobierno.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

III. Moció RGE núm. 4340/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en mobilitat, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1885/11.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia i que correspon al debat de la Moció RGE núm. 4340/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en mobilitat, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1885/11. Per defensar la moció té la paraula la Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president, diputats i diputades. Passam a debatre la moció conseqüència de la interpel·lació de política general de mobilitat. D'ençà de la interpel·lació, ara fa just quinze dies, hem debatut dues proposicions no de llei en comissió sobre el tema del tren, més concretament sobre l'incompliment del conveni en matèria de ferrocarril i, a més, abans de la interpel·lació, havíem tractat aquest tema en el ple en varies preguntes orals.

No hi ha dubte que és un tema d'actualitat en el Parlament i també ho és al carrer, a Capdepera, a Son Servera, a Manacor, a Artà, a Sant Llorenç, d'ençà que es varen aturar les obres del tren de Llevant. Al nostre entendre aquesta qüestió apareix un pic i un altre perquè el tema interessa als ciutadans, i així ho varen manifestar recentment diumenge passat no, l'altre. També ho és perquè les explicacions que fins ara ha donat el Govern no han aconseguit aclarir què és el que faran en matèria de mobilitat.

Els ciutadans veuen que les obres continuen aturades, amb totes les molèsties i els perjudicis que això els produeix. Els usuaris del tren veuen que per la manca de neteja de les instal·lacions cada dia es va acumulant més brutor d'ençà de la presa de possessió del govern del Partit Popular.

Per justificar aquesta situació hi ha hagut declaracions de tot tipus, sobretot explicacions sobre l'herència, que ja és un clàssic a qualsevol intervenció. Però allò cert és que els ciutadans estan preocupats perquè passen els dies i la qüestió continua igual: totes les obres aturades i les instal·lacions de Serveis Ferroviaris de Mallorca brutes. Això fa que la percepció que tenen els usuaris del tren sigui d'una manca total d'interès per part del Govern del Partit Popular cap a aquest servei del transport.

Avui, després de tot el que n'hem parlat, continuam en la incertesa sobre l'execució del conveni, especialment si continuaran les obres ja començades, però també i molt important si executaran altres projectes de modernització amb la finalitat de millorar el servei continguts en el conveni: electrificació de la xarxa ferroviària, supressió de passos a nivell i l'ampliació dels tallers de Son Rullan. Incertesa perquè el Govern no ha fet el manteniment de les instal·lacions, i em referesc a la neteja dels bancs, de les vies, dels vagons, de les estacions; incertesa sobre si el Govern complirà el Pla sectorial de transports.

Els he de dir que el Grup Socialista tenia la il·lusió que avui aquesta moció hagués esdevengut obsoleta, i no, malauradament no és gens obsoleta, tot al contrari, és rotundament actual. Després de tot el que hem parlat, després del que hem demanat, després del que s'ha interpel·lat i discutit en ple i en comissió, continuam igual pel que fa al compliment del conveni, a la neteja de les instal·lacions de Serveis Ferroviaris de Mallorca que, si m'ho permeten, *brilla per su ausencia*. Pensàvem precisament que el tema de la neteja, segons ens havia manifestat el Sr. Veramendi en comissió, era un tema resolt, i així ens ho vàrem creure, si els he de dir la veritat, jo m'ho vaig creure, sincerament, però no és així, almanco fins aquest diumenge passat. Hem vist a les instal·lacions de Serveis Ferroviaris que el tema continuava igual, igual de brut. Però a més de la brutor els viatgers es queixen dels retards, de la reducció del nombre de vagons, i això sí que és una mala imatge; en definitiva, d'un mal servei, d'una mala gestió, de la poca cura que el govern del Partit Popular té cap a aquest servei públic.

Senyors diputats, aquest grup sap, n'és conscient, que hi ha moltes dificultats, pocs recursos i molta feina a fer; ho sabem, però també és cert que tenim un conveni, de gestió complicada, difícil, el que sigui, però el tenim; tenim un pla director sectorial de transport i també tenim unes obres començades i aturades amb tot el que això comporta. Aquesta avui és la realitat. També sabem que ja hi ha despeses fetes pel Govern i no cobrades, però això més que mai ha de servir per continuar reivindicant el compliment del conveni, no ha de servir per aturar les obres i no fer res més. El Govern té l'oportunitat de desplegar una política de mobilitat sostenible que vertebrarà el territori, que farà més competitives les empreses del llevant de l'illa, que serà bona per a tots els ciutadans de Mallorca, i ho pot fer perquè té un conveni vigent, un conveni històric, un conveni únic de 443 milions d'euros.

Em vull referir especialment, específicament, al que suposarà l'arribada del tren a Artà, a Cala Millor i a la Cala Rajada, reivindicació dels ciutadans dels pobles de llevant i també de tots els empresaris de la zona, sobretot dels empresaris turístics, ja que per a tots ells el tren és una infraestructura de vital importància, ja que els permetrà ser més competitius. Els turistes que trien la nostra illa per passar les vacances cada vegada més en són usuaris, del tren, i per això poder disposar d'aquest tipus de transport públic suposarà un abans i un després, ja que farà més accessible aquesta zona de l'illa a tots els ciutadans i també als que ens visiten. Per què no hem d'agafar aquest tren?, per què no hem d'aprofitar aquests recursos? Per què per tota la península pot haver-hi AVE i aquí no podem tenir un tren fins a Artà? És que aquest govern no és capaç de reivindicar allò que li pertoca, que és ja de tots els ciutadans de Mallorca?

El Govern no pot continuar lamentant-se de l'herència i no fer res més; es pot lamentar, però ha de fer alguna cosa més. El temps passa i les lamentacions no ens duen enlloc, i els ciutadans esperen solucions, ho hem sentit avui matí aquí, ho ha dit el mateix vicepresident i tots ho sabem: no demanen excuses, no esperen excuses, esperen solucions. S'ha de negociar, s'han de fixar les properes anualitats, s'ha de gestionar el conveni. Demanam al Govern un esforç, i al conseller Company que no abandoni, que no deixi perdre recursos, que lluiti el conveni, que sigui el conseller que ha fet arribar el tren a Cala Millor, a

Cala Rajada, a Artà; no vulgui ser l'enterrador, Sr. Conseller, del tren, no ho vulgui ser; volem que aprofiti aquesta oportunitat per a tots els ciutadans de Mallorca, però especialment per als de la zona de llevant, per a la nostra principal indústria turística; al turisme aquesta infraestructura li suposarà una eina de competitivitat essencial.

Demanam al Govern que no renunciï al tren de llevant, a la millora de les infraestructures, a continuar amb el Pla director sectorial de transports o a millorar-lo, si és que es fa necessari; a fer el manteniment, la neteja de les instal·lacions del Serveis Ferroviaris. I la manera de no renunciar és agafar el tren, fer efectiu el conveni, és executar-lo, exigir al Govern de l'Estat els recursos i prosseguir les obres. Per això els demanam que votin a favor d'aquesta moció.

Els he de dir que no acceptam l'esmena del Partit Popular en els termes en què està presentada. Podríem acceptar addicionar el punt 1 de l'esmena amb una modificació, i el punt 2 podria substituir també o addicionar-se al nostre punt 4; si de cas després ho podem parlar.

Gràcies, Sr. President.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Pel Grup Parlamentari Popular, per defensar l'esmena RGE núm. 4574/11, té la paraula el Sr. Veramendi.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados, cuando hablábamos, y lo hemos comentado muchas veces, de que las iniciativas de la oposición eran casi monotemáticas no pensábamos que llegara a esto. En quince días, en escasos quince días, se han debatido en comisión dos proposiciones no de ley sobre el convenio ferroviario; otra, sobre el mantenimiento del tren; la interpelación, diversas preguntas orales en diferentes sesiones plenarias sobre esta temática; la comparecencia a petición propia del conseller, y ahora esta moción. Pero bueno, seguiremos con la moción.

Antes que nada quisiera dar en nombre del Grupo Parlamentario Popular la bienvenida al Grupo Parlamentario Socialista a la movilidad, ya que en la pasada legislatura, cuando podían gestionar esta importante área...

(Remor de veus i aldarull)

...pues, o no les interesó o lo que ustedes sabrán, y en su pacto cedieron esta estratégica e importante responsabilidad de gobierno al BLOC. Por eso nos sorprende ahora su actual interés.

En su primer pacto, ese pacto de progreso primero, la gestión de movilidad también tuvo puntos oscuros; así, algún que otro lamentable siniestro de tren o el conocido fracasado intercambiador de autobuses de Calvià, que tuvo un altísimo coste y todavía están esperando a que pase alguien ahí, y ahí quedó obsoleto.

Hechas estas advertencias previas, profundizaré más en la moción. Mire, Sra. Oliver, nos parece un burdo intento de oportunismo, se intentan subir al tren tras cuatro años de ni siquiera reivindicarlo. Además nos sorprende el concepto de movilidad del Grupo Socialista: tren, tren y tren. ¿Este es todo el ámbito de la movilidad? Tras bajarse de la bici, que veo que se han bajado de la bici, nada del transporte regular de viajeros, ni del discrecional, ni del de vehículos con conductor; es una auténtica moción de tren, tren y tren...

(Més remor de veus)

...sin otro aspecto de la movilidad, y eso que el título, engañoso, es "Política general de movilidad". De verdad que esperaba muchísimo más.

Claramente intentan sacar pecho ante su dejadez y que el gobierno socialista de Madrid les ignoró totalmente, además de intentar justificar la gestión de sus socios de gobierno, su mala gestión. Pero como no han querido profundizar en el tema, a pesar que recientemente, como usted también ha recordado, se ha explicado varias veces, le vuelvo a poner en situación.

Octubre 2008, firma del convenio ferroviario, que lo que ha caído el Sr. Boned, que por cierto veo que no ha llevado esta moción, seguía calificándolo de histórico, todavía; vuelvo a decir que histórico será deshacer el lfo que nos ha quedado, con una supuesta inversión, supuesta inversión, de 443,75 millones de euros, no la cifra que dio el Sr. Boned en la interpelación, que vi que le bailaban las cifras, no conocía bien el tema. Pero la triste y llana realidad es que en los cuatro años de vigencia del convenio 2008-2011 -ahora finaliza- el gobierno socialista sólo mandó -la realidad, ¿eh?- 43 millones de euros, no ha llegado ni la cantidad del 2011, no ha llegado ni el 2011; sólo les abonaron el 9,6 del convenio. Yo creo que esto se llama ignorarles. Y ustedes callaron; eso sí, la carta del Sr. Vicens al ministerio, con prisas, acabando la legislatura, incluso el Sr. Manera por escrito, ante el panorama, dice que se desentendiende, que lo diga él, ¿y ahora nos habla de exigir con fuerza? ¿Por qué no lo hicieron en cuatro años, esas exigencias tan duras? O sea, que piden lo que no hacen.

Hablando de la carta del Sr. Vicens, de abril de 2011, ¿saben qué decía la carta?, literal, ¿eh?: "El retraso en el cumplimiento de los compromisos del Estado ha obligado a suspender la licitación de obras prevista"; por lo tanto el parón de las obras lo hicieron ustedes al verse ahogados al final de la legislatura.

(Petit aldarull)

Incluso la misma carta, la misma carta del Sr. Vicens, dice que la comunidad autónoma acepta rebajar las peticiones de Madrid de anualidades. ¡Si son ustedes los que estaban dispuestos a rebajar las cantidades!, ¡son ustedes!, son ustedes. Se conformaban con menos. Sra. Oliver, hay que informarse un poquito más.

Pero gastaron y gastaron y adjudicaron, irresponsablemente, hasta la friolera de 220,73 millones de euros. Han dejado un agujero de 177,73 millones de euros. Esto es gestión y lo demás, cuentos.

Sólo cumplieron parcialmente. El tren de Artà de ejecutó un 20%, pero han dejado la zona de levant hecha unos zorros, de difícil reparación; obras inacabadas, desmontes, vías cortadas, zanjas, hasta el carril bici cortado, que hemos tenido que paliarlo nosotros. Eso sí que es imagen negativa, y no lo que usted hablaba. Todo esto mi pregunta es: ¿por qué no lo pensaron antes?, ¿todo esto por qué no lo pensaron antes? Yo creo que no había planificación. Por no decir de las expropiaciones con ocupación y sin pagar que ustedes, mutis, lo obvian, y encima el texto de la moción, como si no pasara nada, por no hablar de los grandes gastos de su nonato tranvía de Palma, que lo intentaron pasar, porque lo tenemos por escrito, como un tren ligero, a ver si en Madrid les colaba y financiaba el tema.

Pero como hacemos las cosas de otra manera, dando la cara, no generando falsas expectativas ni engañando, el conseller Company, al cual agradezco la explicación real y pormenorizada dada en la interpelación, se reunió el pasado 20 de octubre con todos los alcaldes de los municipios afectados, sí, sí, afectados por su desaguado pero tuvimos que dar la cara nosotros, para explicar la situación, cosa que otros ni siquiera hicieron. Eso sí, ahora son hasta capaces de salir en fotos encabezando reivindicativos; claro, están en la oposición; antes, claro, estaban en el cargo, no era la misma situación. Son ustedes responsables de esta lamentable situación. Triste es que el gobierno socialista ha vuelto a engañar esta vez a una parte de los alcaldes de los municipios afectados; acabándose el convenio como está acabándose y con una ejecución parcial, Madrid socialista les dice que todo va bien y que no se preocupen, y me parece muy grave, demuestra una falta clara de gobernar.

El Govern -me gustaría que el Sr. Boned lo escuchara, veo que no está, pero bueno- el Govern, como él decía, no ha solicitado... El Govern ha solicitado en dos ocasiones, septiembre y octubre, la reunión del órgano competente, la Comisión mixta de seguimiento y control del convenio. El gobierno socialista ha contestado el 3 de noviembre. ¿Sabe para cuando han convocado la reunión? 23 de noviembre, tres días después de las elecciones, con un gobierno en funciones que no puede tomar decisiones. Eso es lo que quieren ustedes solucionar, es un auténtico esperpento. Esto son las ganas que tienen de solucionarlo.

Pero la triste realidad de este paripé socialista que nos han montado es que el secretario de Estado de Planificación e Infraestructuras mandó una carta al conseller Company el 18 de octubre despidiéndose, dando -mírela- dando por concluida su etapa; cerrando todo coge los bártulos y se va sin arreglar nada. ¿Qué aspiran ustedes a arreglar? Son ustedes los que no solucionan ni quieren solucionarlo, pero usted, Sra. Oliver, como si nada, buscando la oportunidad de subirse al tren, como ha dicho que era de actualidad, y me gustaría que se informara mejor antes de afirmar. Es el gobierno socialista el que no ha cumplido, y como ven no piensa cumplir; se va y usted habla de exigir con fuerza. Mejor que su soporte, que nos quería dar, hubiésemos preferido tener la financiación resuelta y no como ahora. Lo que tendría que hacer el gobierno de Madrid es mandar ya la cuantía y entregarla al Govern.

¿Pero sabe lo que les preocupa a los socialistas de Madrid de verdad?, ¿sabe lo que les preocupa? Tenemos una carta en que piden expresamente salir en la publicidad de los carteles de obra, eso es lo que les interesa; en esa carta sí que lo pedían, “oiga, que falta nuestro escudo, ¿eh? Sáquennos, ¿eh?”; eso sí que lo pedían, publicidad, publicidad, publicidad. Por eso nos sorprende tanto que cierto candidato suyo hable de que todo está resuelto y que, vamos, el dinero lo debe tener él, lo debe estar trayendo él para acá, porque aquí no ha llegado nada.

Respecto a su punto de la moción de dar solución a la limpieza, ya efectivamente se debatió en una reciente comisión. Les dije, que parece que no conocen o no leen ni el BOIB, vamos, ya me sorprende mucho, no lo entiendo; el BOIB número 163, de 29 de octubre, publicó la adjudicación, entre otras, del servicio de limpieza de las instalaciones de trenes de SFM; por lo tanto está solucionado y ya, desde ya, desde ya, se está procediendo a esa limpieza. Pero quiero explicar cómo funciona esto; queremos destacar el esfuerzo del Govern por garantizar el correcto funcionamiento de SFM a pesar de la difícil situación económica y gestión recibida, pero ustedes -como no- están detrás de esta situación. El Govern ha conseguido complicadamente desbloquear lo que impedía adjudicar entre otras la partida presupuestaria necesaria para adjudicar el contrato de limpieza, que ustedes dejaron bloqueado para que no se pudiera adjudicar. Por tanto ustedes bloquearon e impidieron la adjudicación. El Govern, como ve, lo ha solucionado, ¿y sabe qué más?, un 30% más barato que lo ustedes querían sacar, un 30% más barato. Eso son medidas de ahorro.

Sra. Oliver, me gustaría que se informara, salga aquí, entone el *mea culpa* y supongo que este punto lo retirará.

Triste, como desveló el Sr. Conseller, que pasajeros subían al tren y no encontraban a quien pagar el billete, ni máquinas expendedoras de billetes en algunas estaciones. Es un ejemplo más de su magnífica gestión.

Respecto al Plan director sectorial de transportes, creado por un gobierno del Partido Popular en una época económicamente diferente y que finaliza el 2012, les pondré un ejemplo de incumplimiento por ustedes: éste contemplaba que el mapa concesional para el 2012 dividiría Mallorca en cinco zonas; cada una sería una concesión administrativa. ¿Pero qué hizo el anterior govern?, en diciembre de 2009 el anterior govern prorrogó todas las concesiones vivas hasta el 2018, ¿y saben qué

supuso eso?, imposibilita cumplir el plan director sectorial de transporte. Por eso, Sra. Oliver, ¿cómo es capaz de pedir su cumplimiento si lo incumplieron ustedes? Es que yo creo que no se lo han leído, el problema es que creo que no se lo han leído. Yo le pediría por favor que lo retire, le pediría por favor que lo retire, porque francamente es ridículo pedir un cumplimiento que ustedes han incumplido, es terrible.

Destacar la explicación del Sr. Conseller referida a crear una ley de movilidad; es una importante iniciativa que como explicó regulará todo el transporte de viajeros en nuestra comunidad, ya que se depende hasta ahora de una ley estatal. Remarca que las decisiones tomadas por el Govern tienen el objetivo de adaptarse a la difícil realidad recibida. El Govern deja claro que no renuncia a nada de lo que le corresponde, más ante este descuadre y baile con lo recibido, sobre todo lo iniciado, y como también dejó claro sin renunciar al resto de la financiación.

Por el grado de responsabilidad del Govern, las inversiones del convenio ferroviario no tendrán continuidad hasta no tener la certeza absoluta del cumplimiento del pago de las inversiones, como es evidente, aunque para...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Veramendi.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

En ello estoy. ...aunque para el anterior govern no lo fue. No se realizará ni una inversión si no se sabe ciertamente cómo se pagará.

Como el parecer del Grupo Parlamentario Popular es el mismo que en el anterior debate hemos presentado enmienda de sustitución: un punto 1 mucho más realista, claro y ajustado, y un punto segundo sobre la importancia de la Ley de movilidad que creo que no votarán en contra. Espero que lo apoyen y por lo menos salga unanimidad de la cámara.

Gracias.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, vull anunciar el nostre suport a aquesta proposició no de llei. De fet, com s'ha recordat és molt semblant a una que presentarem des del nostre grup. Crec que certament és un tema que preocupa i que interessa, que és lògic que sigui tractat en aquesta casa. Li desig més sort de la que varem tenir nosaltres. No li ho acab d'augurar perquè, tot i que el portaveu del Partit Popular no ha dit què votaria, sorprenentment després de tots els arguments, maldament tots els retrets sembla que puguin apuntar que, tret del tema de la neteja, hi estigui d'acord, pels precedents diria que fa compte votar en contra.

Crec que varem quedar, la veritat, sorpresos la primera vegada que el Partit Popular votava en contra d'exigir a Madrid el compliment del conveni ferroviari, però com que ja és quasi una tradició, que hi votin en contra, idò certament no es pot sorprendre.

Evidentment hi va haver una empena important en el tren, només les despeses d'electrificació, etc., que s'han duit a terme i aquest començament de les obres a Artà ha estat un creure en el tren. Evidentment el Partit Popular, com que supòs que la seva experiència de coalicions, un poc és la que vivim en el grup de consellers del Consell de Mallorca, que després fins i tot han hagut de dir en judicis que no sabien mai ni el que feien els seus socis de govern, per ventura, és l'experiència que té d'una coalició.

Altres grups feim una coalició i participam de polítiques i per tant, si després trobam alguna cosa que no comporta d'un grup de govern, s'extreu, s'expulsa el membre del govern que no compleix les fórmules, maldament no puguem tenir pressupost. Són dues maneres de veure-ho i comprenc que el Sr. Veramendi, lleial a la seva manera d'entendre les coalicions, en faci aquesta lectura.

El que no puc entendre de cap manera, i ho he dit amb vehemència en algun moment en comissió, és que sigui el mateix Partit Popular el que retiri valor jurídic a un conveni, un conveni que és molt semblant al de carreteres, al qual reivindiquen als pressuposts d'enguany, encara diuen que una de les funcions serà fer valer el conveni de carreteres de l'any 98 -de l'any 98- i en canvi, dejecten el suposat valor -diu el Sr. Veramendi- d'aquest conveni.

Per cert, crec que les crítiques a Madrid són bastant correctes, nosaltres hi participam. Voldríem que s'aprovàs per unanimitat aquest retret, aquesta exigència davant Madrid. Per tant, no m'he de convertir en el seu advocat, però és que no puc entendre com es continua insistint que no existeix el conveni de les despeses estatutàries! És que començ a dubtar on ha posat els doblers, el Partit Popular, dels 23 milions de l'any 2010 que es varen destinar estrictament al tren i que el Sr. Veramendi cada vegada els ignora, ho oblidava, quan estan fins i tot gastats. Els 32 milions de l'any 2011, ara m'agradaria saber on aniran, perquè estan en convenis subscrits!, i són de la disposició transitòria novena de l'Estatut.

Però bé, jo ho començaré a prendre seriosament, que només tenen les anualitats del conveni estricte i passen de les estatutàries, però aleshores els han desviat a una altra banda perquè les estatutàries hi són o és que també renuncien les estatutàries, també renuncien les de la transitòria novena, també, també!

Per tant, troben normal que l'Estat no pagui ni la transitòria novena. Ja li puc dir jo que el 2010 va pagar. Poc, jo trob que poc. Jo em sum a totes les proposicions i a totes les iniciatives que demanin que Madrid pagui més, la disposició transitòria novena i el conveni de carreteres, tot, però m'estranya que a vostès els quadrin tan malament els números.

Les suspicàcies vénen quan no volen aprovar de cap manera seguir el tren i quan ve el conseller, i el conseller ridiculitza el tren. Per cert, el Sr. Pastor, em sap greu que no hi sigui, quan es posa a riure's de la gent que va amb el tren, de Manacor, que era una gran fita històrica del Partit Popular, i comença a dir que els pagesos o ell mateix mira qui és que va a Manacor amb el tren i amb el dit d'una mà li basta, això és el que deien, exactament, a Inca. És el que es deia en els anys setanta quan es va començar a llevar el tren! És el que es deia, era l'acudit que es deia fa quaranta anys!

Per tant, un comença a veure on van, però hi ha més de 500.000 passatgers a la línia de Manacor, més de 4 milions a Inca, és cert, però fins a Manacor hi van 500 i 500.000 passatgers; dividit per 360, no sé com li surten els passatgers amb els dits de les seves mans, tret que tengui les mans molt llargues, que dins el Partit Popular, mans llargues també és veritat que... dits en surten per moltes coses.

Però, què és que hi ha davall això? La ridiculització del tren. Si creu que el tren d'Artà és un mal negoci és que no vol fer... el tren de Manacor, el tren de Manacor que ha estat un revulsiu per a la comarca de Manacor, inqüestionable i m'agradaria -insistesc- que hi fos el Sr. Pastor per desmentir-me encara que fos amb el cap, com vol fer el d'Artà? Aquí és on s'ha d'insistir.

Què ens ha dit el conseller sobre tots aquests temes? No hem de somiar truites, jo també voldria anar amb helicòpter, aquestes joies que surten..., perquè realment és un home ocurrent i ens va donant aquests tipus d'idees, fins i tot va donar dades falses sobre despesa de trajectes en tren. No li convenia separar-ho del metro -no li convenia separar-ho del metro- i posant totes les inversions dins els costos a l'hora de dividir. Basta veure els pressuposts d'enguany d'SFM perquè els comptes que va dir el conseller fa quinze dies no quadren de res. I és clar, això és el que ens preocupava.

La neteja, ara es diu que hi ha hagut un estalvi, home, mesos sense fer net el tren i les estacions, no m'estranya que..., però això no es diu estalvi a ca nostra, se li diu una altra cosa, els trens estaven bruts. Quan el Sr. Veramendi ens diu que el 18 d'octubre el Consell de Govern ja havia aprovat l'adjudicació, afortunadament, perquè havien dit que no podien pagar ni el gasoil ni la neteja! El gerent d'SFM havia dit que ell no era responsable de la neteja, que havien de fer net els batles, això va dir el gerent als mitjans de comunicació. Ho varen arreglar. Es va poder arreglar. Mira tu si era impossible, el 2011 ja està arreglat, però els vagons estan bruts. Vàrem anar dissabte amb el tren, brut; dos, de les cinc expenedores -ja que s'ha posat l'exemple-, quatre de les expenedores de Palma no funcionaven. Home, tot deu ser d'una altre temps, tot és una degradació del servei de tren. Creu que fa quatre anys que existeix aquesta degradació? Jo m'adreçaria a enquestes als usuaris, però en qualsevol cas ara hi són vostès. Ara hi son... l'excel·lència, no? Tot tancat i aquesta era la situació que es trobava.

Per cert, sí que vàrem mirar els butlletins. El butlletí deia que han adjudicat la neteja dels vagons del tren i de les estacions d'1 de juliol del 2011 a 1 de juliol del 2011. Vaig dir: "és un error", perquè si surt publicat el mes de novembre, és un error, me'n vaig al perfil del contractista, vaig a mirar el contracte de tren que han firmat on és, a la pàgina web d'SFM, d'1 de juliol del 2011 a 1 de juliol del 2012, aclareixin-ho, aclareixin-ho perquè ja li dic jo que dia 1 de novembre els trens estaven bruts. No sé d'on fan comptes treure aquests 600.000 o els doblers que han fet amb aquest gran estalvi de deixar quatre mesos el tren sense fer net, francament!

El Pla director sectorial de transports, com molt s'apunta, dura fins a l'any 2012. Va ser producte d'un ampli consens, un consens que està trencant el Partit Popular ridiculitzant el 2006, no m'estranya, eh?, perquè la veritat és que el Govern de 2003-2007 té molt de motius per a la ridiculització, però justament aquest es va aprovar per unanimitat, es va aprovar?, es va acceptar perquè el pla era del Govern, estrictament del Govern, però es va pactar un pla i ara vostès el dejecten. Comencen a apuntar que tot està fet amb els peus, el pla del Partit Popular, però no ho diuen així. Resulta que el pla del Partit Popular està fet amb els peus, però la culpa és dels que hi va haver després que no el tocaren! És una cosa realment bastant complicada.

I un punt que s'ha tocat, el de les pròrrogues es va aprovar per unanimitat, hi va haver prou sectors i tothom va entendre els motius pels quals es varen apuntar. Bé, idè, si no hi va haver unanimitat, li diré que no hi va haver cap vot en contra.

Crec que, en aquesta situació en què ens trobam, Sra. Oliver, nosaltres li donarem suport ple, no escatimarem les crítiques al Govern de l'Estat que creim que ha estat realment mesquí a l'hora de gestionar aquest conveni, que era important, però que, francament, comparat amb la festa -aquesta sí- del tren que s'ha aprovat a l'Estat espanyol durant anys i anys, la que continua avui a Extremadura, a Galícia, que tots celebrem els 50.000 milions d'euros que pot costar el corredor ferroviari, 50.000 milions d'euros, haver d'escatimar 200 milions, 100 milions, per arribar als 443, és... patètic.

Discutir si a Toledo es lleva un AVE perquè hi van 9 passatgers per dia i nosaltres hem d'autoridiculitzar la gent que va a Manacor, que hi va molta més gent que en l'AVE de Toledo, és que la veritat és que ens ho hauríem de fer mirar com a país, perquè és mal d'entendre que a l'hora de plantar cara a aquesta situació ho facem dividits.

Probablement una d'aquestes apostes, crec que no és ni del Govern Zapatero, que ha fet un gran esforç en la matèria d'AVE, que no ens ha arribat, llevat d'aquest conveni que hem d'exigir que es compleixi, sinó del mateix Álvarez Cascos. Vostès recordaran que va presentar un pla d'un bilió de pessetes al qual hi havia tothom allà, llevat de... ,les Illes Balears també hi eren, teníem 50 milionets per a l'estació de Palma, del bilió establert i s'ha duit a terme amb bastant eficàcia, més del que ens pensàvem tots. El bilió de pessetes que es va posar en aquell moment, no ens ho pensàvem tots, ja hi és el Sr. Pastor, a veure si comparteix o no aquesta ridiculització que feia el Sr. Company del tren de Manacor, però ja hi haurà ocasió, ara ja no hi serem a temps.

En qualsevol cas sí que nosaltres volem participar d'un transport de futur com és el tren, ens agradaria que aquesta proposta s'aprovàs per unanimitat de tots els grups, que el Partit Popular baixàs, no sé si del carro perquè del trens ens ha fet baixar a tots, de la bicicleta ens fa baixar a tots perquè la gran prioritat en aquesta dificultat econòmica és llevar els carrils bici a Palma, que ja m'explicaran com expliquen aquestes prioritats als ciutadans, però això és la prioritat del Partit Popular; nosaltres els demanaríem que baixassin ja del carro, sumin-se a la unitat i que el Sr. Company quan es reuneixi amb el Govern de l'Estat, tant si és demà com si és dia 23, com si és amb el nou que entri, sàpiga tothom que té el suport d'aquest parlament. El nostre, tot i els impropis i tot i les sortides de to del seu partit, el tendran perquè trobam que és de justícia que es compleixi. I al revés, volem un conveni ferroviari 2012-2015. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sra. Oliver, per favor.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. Bé, gràcies, Sr. Alorda, pel seu suport. Sr. Veramendi, no ens ha dit res de nou, lamentacions, queixes, herències... ha fet el que esperàvem, que pareix que és l'únic que saben fer. Parla d'oportunisme, no és oportunisme, Sr. Veramendi, és un fangar amb les obres aturades, que ho hem vist aquests dies, és la brutor que es menja a la gent que encara pot anar amb el tren, que vostè diu que ja està arreglat. Avui matí, Sr. Veramendi, avui matí les estacions estaven brutes que feien oi. Pareix, pareix que n'han començat a fer net algunes que són justament les de la línia d'Inca. Nosaltres no sabem si això té res a veure o no amb el Dijous Bo, que prest ja serà. Això pot ser que sigui oportunisme o no? Jo diria que sí, això sí que és oportunisme, un oportunisme enorme.

Ara hi ha planificació, ara tenim un nou govern que planifica. Molt bé, fantàstic. Idò, planifiqui-ho. No serveix de res seguir un pic i un altre amb la cançó que tot és un desastre, que tal i que qual. Ja li ho he dit jo, ja ho sabem que és complicat, que és difícil, que és un conveni, que hi ha moltes obres, que hi ha expropiacions, totes aquestes coses jo les puc entendre, les entenem, però, facin-ho, perquè és així, no poden seguir indefinidament d'aquesta manera. Ens diu també que han estalviat. Sí, com deia també el portaveu Sr. Alorda, hauran estalviat molt perquè continua brut.

Miri, jo li diré perquè jo no vull posar...és a dir, jo crec que val la pena veure-ho i li llegeix el diari referent al tema de la brutor, precisament. Diu: "...con las papeleras y los andenes desbordados..."

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

... de latas vacías, pañuelos de celulosa usados y preservativos desechados, se larga a quienes jamás viajarían a un país del tercer mundo. Con los vagones de suelo pegajoso, asientos ennegrecidos y papeles por el suelo nos retrotraen a la postguerra cuando las gallinas, con valor altamentepreciado, viajaban en ferrocarril".

Això és la gestió del Partit Popular en matèria de tren. Ho deim nosaltres i ho diu també tota aquesta gent que viatja cada dia amb el tren i que encara viatja.

Senyors, val la pena que ens posem a fer feina, ja ho sabem, és difícil, és complicat, però es tracta de gestionar aquest conveni, queixant-se, venint cada vegada aquí que en parlam, i parlam perquè interessa la gent, després ens queixam que els polítics estam mal valorats, però, com han d'estar valorats si no parlam d'allò que interessa? A la gent li interessa perquè molta de gent va en tren i encara més hi aniria si estigués en unes condicions acceptables.

No m'ha dit, Sr. Veramendi, si accepta alguna de les proposicions que li he fet quant a la seva proposició no de llei. Entenc que no les accepta, llavors nosaltres no acceptam la seva. Si és així, digui-m'ho. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Oliver.

Bé, senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a votar. Votam.

23 vots a favor, 33 en contra. En conseqüència, aquesta moció, la 4340/11, queda rebutjada.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2314/11, del Grup Parlamentari Popular, relativa a immediata paralització de les prospeccions i perforacions petrolíferes i recepció informativa i immediata audiència del Govern d'Espanya al Govern de les Illes Balears sobre aquest assumpte.

En primer lloc debatrem la RGE núm. 2314/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a immediata paralització de les prospeccions i perforacions petrolíferes i recepció informativa i immediata audiència del Govern d'Espanya al Govern de les Illes Balears sobre aquest assumpte.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats. El passat dia 8 de març el Parlament de les Illes Balears va aprovar en sessió plenària, amb un assentiment indiscutible, tres coses, en primer lloc: rebutjar la concessió de l'autorització atorgada pel Consell de Ministres a la companyia britànica Kern Energy per tal d'iniciar prospeccions petrolíferes a tres diferents àrees localitzades a la costa entre València i l'illa d'Eivissa; també va aprovar instar el Govern a derogar els decrets que permetien la investigació amb relació a la cerca d'hidrocarburs en aquests precisos indrets; i, en tercer lloc, instava el Govern de les Illes Balears a iniciar les accions polítiques o judicials per impedir les esmentades prospeccions.

Avui, vuit mesos després que aquella proposició no de llei s'aprovàs en aquesta mateixa cambra, ens veim en l'obligació de tornar a reproduir aquell debat, qüestió necessària i imprescindible per tal de renovar i reforçar aquell mateix mandat parlamentari ignorat pel Govern de l'Estat, no atès pel Govern de l'Estat, que ha permès que s'hagin portat a terme les dues primeres fases d'estudi i sondeigs acústics amb la complicitat del Partit Socialista. La següent fase és a punt de començar, es tracta d'un tercer estadi de coses dins el procés que permetrà la perforació del sòl marí i que porta associats seriosos riscos susceptibles de provocar residus altament tòxics per a l'ésser humà i que s'incorporarien, de forma inevitable, a la cadena alimentària.

Si s'ha de buscar un veritable responsable directe d'aquest fracàs és el mateix Partit Socialista, i no perquè el Govern de l'Estat sigui socialista, sinó perquè en el Congrés dels Diputats, expressament, varen votar a favor de continuar amb els sondeigs i varen renunciar a excloure dins de la Llei d'economia sostenible una esmena, que el Senat va votar a favor, i que demanava derogar els permisos per practicar prospeccions. Són força cridaneres les declaracions d'un destacat membre socialista, deia: *"si se encuentra petróleo lo pasaremos mejor -deia- no soy contrario, tenemos más posibilidades de invertir en ahorro energético, en nuevas tecnologías y en un nivel de vida mejor para la gente"*. Joan Lerma dixit.

Senyores i senyors diputats, hem de revertir el que representa a determinats indrets d'aquest país el Partit Socialista, hem de revocar aquesta equivocada permissivitat atorgada per l'Administració de l'Estat amb la -com dic- complicitat del Partit Socialista per tal d'eliminar un element generador d'amenaques evidents fins ara inexistents en el nostre entorn marí més immediat.

Senyores i senyors diputats, han de saber vostès que si s'arribàs a continuar aquest procés, els treballs de prospecció que tenen previst completar a la propera fase, els efectes d'això serien absolutament irreversibles. Contaminació acústica, deia un catedràtic que la contaminació acústica d'aquestes perforacions equival a tres vegades una mascletà, vostès saben què és una mascletà. Imaginin-se vostès el que significaria, afectaria greument espècies migratòries, com puguin ser tortugues marines, peixos i espècies d'invertebrats i alteraria l'hàbitat de la comunitat de cetacis i de mamífers la presència

dels quals en aquest moment és contínua entre la costa de Llevant i l'illa d'Eivissa. Ho vaig dir, els ho deia fa vuit mesos en aquesta mateixa tribuna, segons un estudi elaborat per la Universitat Politècnica de València, a instàncies precisament del Govern valencià, així com un altre estudi, també elaborat a instàncies del Cabildo de Lanzarote, on també, precisament, s'han autoritzat prospeccions, ells coincideixen a denunciar la desaparició de la pesca, la recessió de la sorra a les platges i l'aparició en el litoral de productes contaminants.

A Balears no fa falta que els digui que les aigües marines són un reclam fonamental i un dels seus atractius dominants ha de ser la seva sostenibilitat, posant en valor un dels seus recursos més importants que és la costa, que és precisament el litoral, les seves aigües, la seva fauna i la seva flora marina. En aquest context de coses, la prospecció i l'explotació d'hidrocarburs danyaria molt greument aquest model turístic, que no cal oblidar que significa el 13% del producte interior brut i el 15% de generació d'ocupació al llarg i ample del territori de l'Estat.

Han estat moltíssimes, moltes, i a més diverses organitzacions i institucions que han suportat la iniciativa que el Partit Popular va presentar aquí fa vuit mesos, consells insulars, parlaments, no només aquesta cambra, sinó la valenciana també, ajuntaments, organitzacions ecologistes i també una organització molt important, la Mesa del Turisme, una organització que vull recordar va manifestar una xifra, una dada altament preocupant, si això es produeix precisament a l'indret de les nostres illes, va dir que el 72% de la contaminació que posem, que té el Mar del Nord és a causa de les prospeccions i exploracions de petroli, i aquesta qüestió és una qüestió que hauríem evidentment d'intentar evitar.

I per últim, i és part també de la nostra proposta que, avui, com dic, tornam a portar aquí perquè sigui objecte de debat, tornam a reforçar les nostres pretensions i el mandat que aquesta cambra precisament també va elevar fa vuit mesos al Govern de l'Estat, voldríem posar de manifest el següent, ho dèiem fa vuit mesos i avui ho tornam repetir, amb més força si cal: el més important en tot aquest camí, en tot aquest procés s'ha vulnerat el dret de la participació i audiència per part del Govern de les Illes Balears en un procés de decisió administrativa de gran i transcendental importància i impacte sobre el territori, tal com contemplen íntegrament els principis i criteris que estan recollits a la Llei d'informació mediambiental de 18 de juliol de l'any 2006, és a dir que s'ha silenciada la veu, l'opinió i s'ha menyspreat l'autoritat institucional màxima de la nostra comunitat autònoma a l'hora d'atorgar unes autoritzacions administratives per a la prospecció i l'eventual instal·lació de tres, quatre plataformes petrolíferes que es localitzen, i escoltin bé el que els vaig a dir, es localitzen exactament a 35 milles de la costa d'Eivissa, distància més que suficient perquè la nostra comunitat autònoma, aquest Parlament de les Illes Balears mostri una vegada més la seva disconformitat, el seu rebuig amb aquesta situació tan arriscada, de tanta amenaça i sobretot tan incòmoda per a les Illes Balears.

Per tot això, senyores i senyors diputats, el nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari Popular ha reeditat, com els dic, i ha redissenyat aquesta proposta en dos apartats que demanen el següent: en primer lloc, que s'aturi, que es paralitzi allò que mai hagués d'haver estat autoritzat; i en segon lloc, que es rebi, no demanam tant, que es rebi en audiència i amb caràcter d'urgència, d'extrema urgència, el Govern, aquest govern, de les Illes Balears, i els consellers que correspongui per ser informats sobre l'abast de les prospeccions, el seu impacte i també la seva durada, així com la possibilitat de paralitzar-les amb caràcter immediat.

I ho feim, senyores i senyors diputats, des de la més profunda convicció que aquesta sensibilitat que avui els manifest és compartida, és compartida per la resta de grups parlamentaris representats en aquest hemicicle, i ho feim també, com no, confiant que aquesta vegada, aquesta vegada el mandat parlamentari que surti d'aquesta cambra ho rebi el Govern de l'Estat, convençut, convençut també que l'atorgament d'aquestes autoritzacions va ser un veritable error i un veritable despropòsit.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Per part del Grup Socialista, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Jerez, miri, vostè ho ha dit a la seva intervenció, aquesta proposta, aquesta proposició és pràcticament una repetició d'aquella que va ser objecte de debat en aquest parlament en el mes de març d'aquest mateix any 2011. En realitat i en el rerafons no suposa pràcticament cap novetat respecte d'allò que, per unanimitat, ja es va aprovar en aquest parlament. I vull ressaltar això d'unanimitat, perquè crec que, clar, fins i tot en allò que estam del tot d'acord i donada segurament la circumstància específica del moment en què ens trobam, període preelectoral, algú sense necessitat de recuperar algunes qüestions per intentar utilitzar segurament electoralment qüestions que teòricament estan bastant clares i que, si no hi estan, segurament de manera immediata al Govern de l'Estat i en el moment que estam no crec que acabin de quedar resoltes precisament en aquest moment.

Crec, senyores i senyors diputats, que no és necessari repetir arguments a favor de la proposta en el seu concepte global perquè hi són, ambientals, territorials, d'afecció directa a la nostra principal indústria, el turisme, amb tot això hi podem estar d'acord i de fet així s'ha expressat. Però miri, Sr. Jerez, la veritat és que aquesta nova proposició no de llei no aporta res de nou que no s'hagués dit en el seu moment en el mes de març, el que sí ha canviat és alguna circumstància, en aquell moment hi havia un govern a Madrid, un govern socialista, i aquí també, i

vostè era a l'oposició. Ara vostè forma part del grup que dona suport al Govern del seu partit en aquestes illes.

I li dic això, perquè crec recordar que en el mes de març a la seva proposta, s'instava el Govern d'aquestes illes a exercir totes les accions necessàries per tal d'impedir aquestes prospeccions, i o molt m'equivoc o allò que es va aprovar, per unanimitat, en el mes de març, independentment de qui governava en aquell moment i de qui governi ara, perquè instava el Govern sense especificar el color, continua sent vàlid, exactament igual, i és de suposar que el Govern al qual vostè dona suport, deu exercir totes aquelles accions necessàries, i vostès varen ser els que varen especificar fins i tot judicial si feia falta, perquè això no vagi endavant. Vull entendre que això és així.

Però, miri, Sr. Jerez, ha estat vostè qui no s'ha pogut extreure d'acusar directament i ho ha fet en global, jo per això li volia ressaltar en el principi que l'anterior proposta del mes de març va ser aprovada aquí per unanimitat, amb el suport del Grup Socialista també, vostè pareix que se n'oblida d'això, i evidentment va al que va. Però, miri, jo només li recordaré una cosa, el seu partit, governant, va aprovar també més d'una dotzena d'autoritzacions per fer exactament el mateix i algunes d'elles en els mateixos indrets pràcticament, i llavors no vaig sentir el seu partit dir res. El seu partit diu ara, perquè quan eren vostès a la passada legislatura a l'oposició els interessava seguir el fil de determinades organitzacions ecologistes, que sí es feren ressò d'aquesta circumstància, i com que vostè era a l'oposició l'hi interessava, i l'hi interessa ara també perquè, com que malgrat governen, dins tres dies tenim unes eleccions, també l'hi interessa marcar segons quins criteris, que va veurem en un futur cap on van.

Perquè ja que vostè acusa el Partit Socialista de suspendre i eliminar la possibilitat que es fes allò que es reclamava per via d'aquella proposició no de llei, jo avui li vull demanar una cosa a vostè, Sr. Jerez, directament com a portaveu en aquest del seu grup parlamentari, i li demanaré que a la seva segona intervenció surti aquí i es comprometi davant aquest parlament a què si, per casualitat, després del dia 20, el seu partit governa, vostè sortirà aquí i reclamarà al seu partit de Madrid exactament el mateix. I es comprometi que els seus diputats en el Congrés de Madrid votaran el que vostè reclama aquí, faci això, per favor, comprometi's, faci el mateix que ja ha fet a la premsa, perquè això sí, vostès quan són a les institucions compromisos pocs a ser possible, a la premsa tots els que facin falta, com a mínim faci el mateix que ja ha fet el diputat seu, company, diputat eivissenc, del seu partit a Madrid que ja ha dit que si guanya el Partit Popular ell immediatament aturarà tot això. Digui-ho vostè també aquí, surti i digui que si vostès guanyen, immediatament, demà mateix, suspendrà tot això.

I per què li dic que dubto que faci vostè això? Dubto que faci vostè això perquè, malgrat que en el fons li dic que no hi ha cap diferència entre una proposició de març i la d'avui, sí hi ha un matís que crec que val la pena recordar o com a mínim ressaltar: vostè, a la proposició del mes de març, era contundent, era exigent al màxim, no perdonava absolutament res, en canvi avui ens presenta això que vostè diu recordatori d'aquella proposició i en el punt 2, el que abans era una exigència d'aturada immediata d'aquestes prospeccions, ara vostè demana que el Govern de l'Estat, sigui quin sigui, rebí en audiència el Govern de les Illes per tal d'informar-lo si fos possible aturar aquestes prospeccions. Miri si ha canviat el seu discurs, Sr. Jerez, miri si ha canviat el seu discurs, davant una perspectiva, que esperem que no s'acompleixi, però que hi és, un canvi de govern, i vostè ha canviat el seu discurs, tot el que exigia ara ho planteja com a possibilitat, si hi hagués una remota possibilitat d'aturar ...

No, senyor, miri, deixi vostè de fer teatre, deixi vostè d'aprofitar moments electorals, surti aquí, el que es va aprovar per unanimitat el Grup Socialista ho mantindrà, no modificarà el seu vot, però ja que vostè ha parlat més del que li tocava, segurament, surti aquí i acabi de comprometre's, digui que el seu partit, si governàs a Madrid, immediatament aturarà tot això. I digui a més que, com que aquesta és la seva postura, es compromet que en cap cas, mentre governi el Partit Popular, tornarà autoritzar-se una sola d'aquestes operacions d'extracció a llocs que ens poden afectar perillosament, faci això, Sr. Jerez.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. I per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Abans d'exposar la nostra posició, sí que voldria deixar clar que és un debat, és una proposta que avui reiteram, repetim, i un acord que ja havia pres aquest parlament el mes de març. Coincidim amb el contingut, segurament hi ha diferències de matisos i amb l'exposició intentaré posar de manifest aquesta diferència de matisos, d'accents de sensibilitats. És un acord, sense cap dubte necessari, però vull pensar que també sigui un acord convincent governi qui governi a Madrid.

Sí que pas idò ara a relatar la nostra posició, la posició del nostre grup parlamentari. Efectivament, el Govern de l'Estat, dia 23 de novembre, de desembre, perdó, del 2010, a través de quatre decrets llei, i jo insistiré i matisaré aquesta insistència de quatre decrets llei, donava autorització a diverses propostes d'investigació d'hidrocarburs a diferents zones de la Mediterrània, que van des de la zona propera a la reserva marina de les illes Columbretes, devora el País Valencià, fins a les 35 milles d'Eivissa, davant la costa de Màlaga i Cadis; en definitiva, que afecten l'arc mediterrània, les àrees del Golf de València, el litoral de Cadis i el litoral de Màlaga, afecten per tant les Illes Balears, tant per la proximitat a Eivissa com per l'efecte en el conjunt de la Mar Mediterrània. Precisament aquesta proximitat a Eivissa, a la qual em referia, es posa de

manifest amb el nom d'una d'aquestes autoritzacions que du precisament el nom de s'Albufera, zona humida de gran valor ecològic, mediambiental i econòmic.

Les autoritzacions consisteixen, com s'ha dit, tant en estudis sísmics i geològics durant el primer temps com en sondejos en els anys següents, però sobretot no podem oblidar una cosa, darrera les prospeccions hi ha l'interès lògic d'una explotació i extracció d'aquell or negre, abans i avui tan preuat, però avui també tan incert i temut. Una decisió que es pren sense tenir en compte el Govern de les Illes Balears, quan la decisió afecta de ple els interessos d'aquesta comunitat, i sense prendre en consideració els advertiments dels grups ecologistes i del sector turístic sobre les conseqüències tant econòmiques, com mediambientals que podria provocar un possible accident als interessos d'aquesta comunitat.

Les primeres reaccions, crec que val la pena repetir-ho i insistir-hi, venen de l'àmbit ecologista, de l'organització ecologista GEN i de l'organització OCEANA, especialment d'aquesta darrera que ja des de l'any 2009 lluita contra les prospeccions a la Mediterrània. També les institucions d'Eivissa, el consell insular i els ajuntaments van aprovar diferents acords, reprovant la decisió del Govern de l'Estat i reclamant la derogació d'aquests decrets llei; a la Cambra Alta també, el senador Pere Sampol va defensar aquest tema i certament no va obtenir el suport del Partit Socialista. És curiosa i sorprèn, però també sorprèn i és curiosa la sensibilitat selectiva del Partit Popular en qüestions ecologistes que avui aquí demana unes coses, quan allà i ahir no ho va fer i en va demanar d'altres. I finalment, el Parlament de les Illes, efectivament dia 8 de març del 2011 es pronunciava d'una forma clara en contra d'aquests estudis i ho feia per unanimitat.

La nostra posició per tant és molt clara: els pous de petroli a la mar, el trànsit dels petroliers, les conduccions marines suposen un greu risc per a les zones d'alt interès ecològic, per als ecosistemes marins, per a la indústria pesquera i per al turisme. No volem ni imaginar els conseqüències mediambientals i econòmiques d'un accident, d'un vessament de cru a la mar enfront de les zones turístiques més importants de l'Estat, i el risc existeix. Els decrets llei estableixen, i llegeix textualment, una prèvia constitució d'una assegurança de responsabilitat civil, a fi de respondre de possibles danys a persones, béns o al medi ambient. Un accident d'un petrolier, com el que es va produir fa uns anys a les costes gallegues o en un pou submarí en el Golf de Mèxic, suposaria una ruïna per a àmplies zones turístiques del País Valencià, d'Andalusia i de Balears, la destrucció de centenars de llocs de feina, el tancament d'hotels, bars, comerços, per no insistir en la magnitud ambiental causada.

Per tant, efectivament, per raons ecològiques, per raons econòmiques deim no a aquestes prospeccions i a futures explotacions. Però l'ecologia és més que medi ambient, a la casa comú terra també hi té efecte un altre tema molt important com és el del model energètic, i aquestes prospeccions petrolieres van precisament en la línia contrària al model energètic que necessita el nostre país i que aposta per energies netes i renovables i per al combat convençut contra el canvi climàtic. I en aquest sentit, val la pena dir que la nostra comunitat autònoma és una de les que té menys capacitat de generació d'energies renovables i, per contra, una de les

comunitats que en els darrers anys ha augmentat les seves emissions de CO₂.

Senyors i senyores diputats, hem d'elegir, o petroli o turisme. El petroli significa més emissions de CO₂, més dependència d'una energia que estam obligats a substituir per energies netes i renovables. El turisme, el nostre turisme especialment, necessita d'un medi ambient i un paisatge cuidats i protegits.

És cert, a dia d'avui aquestes prospeccions no s'han paralitzat, tot al contrari; el Ministeri d'Indústria ha continuat i ha ampliat aquests permisos d'explotació. Per raons, per tant, ecològiques, per raons econòmiques, per raons també de sobirania, de voluntat i de capacitat de decidir per part d'aquest parlament i dels ciutadans d'aquestes illes, el nostre grup anuncia el vot favorable a aquesta proposició no de llei presentada pel Partit Popular.

Però abans d'acabar voldria insistir en una consideració. Deia abans que la nostra referència insistiria en els quatre decrets llei, i és perquè en un ecosistema marí tancat i fràgil com la Mediterrània és molt difícil no pensar que unes prospeccions a Cadis o a Màlaga tinguin també impacte a les nostres costes, la nostra pesca i el nostre medi ambient. Els ecosistemes no coneixen d'unitats administratives ni de comunitats autònomes ni d'estats, per açò proposam que la cambra faci sempre referència als decrets llei, als quatre decrets llei de l'arc mediterrani, que més cap allà o més cap aquí és el nostre ecosistema en el qual estam immersos. Un vessament davant Cadis tindria per a les Illes Balears els mateixos efectes que un vessament que es produís davant el País Valencià.

Així i tot, però, vull insistir en el nostre suport a aquesta proposició no de llei, que no fa res més que reiterar un acord que ja aquest parlament havia pres el mes de març i que deu ser necessari reiterar perquè efectivament a hores d'ara aquestes prospeccions continuen i segueixen essent un perill per a aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Vol fer ús de la paraula, Sr. Jerez? Té vostè la paraula per tancar la intervenció.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull agrair a PSM-Entesa i Més per Menorca, crec que és un to positiu, constructiu, que aporta, que suma i que contribueix. No així el to del Partit Socialista, al qual no he d'agrair la intervenció, òbviament, sinó que li he de fer una sèrie de puntualitzacions que vull fer, a més, de forma absolutament convençuda.

Miri, Sr. Boned, vostè diu que no aportam res de nou. El dia 8 de març en aquest parlament es va aprovar, efectivament per unanimitat, una proposta que el Grup Parlamentari Popular portava per evitar les prospeccions petrolíferes. Quatre o cinc dies després, en el Congrés dels Diputats, el seu grup no només ignora el que vostè va votar aquí, sinó que fa absolutament el contrari. Vostè creu que no han canviat les coses? Vostè creu que els coses continuen igual? Vostè pensa que això és exactament el mateix, el que va fer vostè aquí i el que fa el Partit Socialista a Madrid? Està vostè molt, però moltíssim, equivocat. I miri vostè, no em requereixi a mi perquè vengui a explicar aquí segons què; jo a l'únic que veng aquí és a demanar, evidentment altra volta, el suport del seu grup. Qui ha d'explicar aquí segons què és vostè. Jo voldria que vostè m'hagués explicat per què el Sr. Lerma dona suport a les prospeccions petrolíferes -expliqui-m'ho- i vostè no. Expliqui-m'ho. No ho ha fet, no ho ha fet.

(Petit aldarull)

Expliqui'm per què a les 24 hores que el Sr. Lerma fa unes declaracions totalment desafortunades l'han de rectificar, i en particular el secretari general del Partit Socialista de la comunitat valenciana. Per què l'han de rectificar? Expliqui'm vostè per què el diputat per la comunitat autònoma de València s'absenta de la cambra del Congrés dels Diputats el dia que s'ha de votar l'esmena que ha d'aturar precisament això, per què s'absenta de la cambra?, per què no és present? Vostè ens hauria d'explicar moltes, però moltíssimes coses.

Vostè ens hauria d'explicar titulars com aquest: "*El Gobierno -el seu- aprueba las prospecciones con el rechazo de la comunidad. El Gobierno defiende que las prospecciones serán un aliciente para la economía y Lerma apoya las prospecciones petrolíferas y se desmarca del Partido Socialista del País Valencià*". Això és el que vostè avui hagués hagut d'explicar en aquesta tribuna i vostè no ha estat capaç de fer-ho.

Miri, vostè ha perdut una oportunitat magnífica, extraordinària. Avui vostè tenia una oportunitat per demostrar que efectivament creu en això, que efectivament està convençut que la proposta que porta aquí el Partit Popular és una proposta per paralitzar definitivament aquest veritable despropòsit, i vostè l'ha malgastada. Jo no vull que vostè voti sense estar convençut, jo no vull que vostè...

(Algunes rialles)

Jo no vull que vostè voti sense estar convençut, jo no vull que vostè voti aquesta proposició amb el nas tapat, no ho vull, no ho vull, i tenc la sensació que vostès fa vuit mesos varen votar aquesta proposició no de llei en aquest parlament amb el nas tapant i mirant de reüll, perquè pocs dies després fan absolutament el contrari a la cambra baixa, en el Congrés dels Diputats, impeding que aquestes prospeccions es puguin portar a terme. Per tant jo només vull apel·lar al sentit comú seu i del seu grup, no deman res més; jo els deman la coherència mínima exigible en aquesta cambra, i que ho facin amb convicció, no ho facin amb retrets, no ho facin amb retrets. Per tant confii que aquesta proposició que avui portam aquí serveixi, amb independència de qui governi a l'Estat, per aturar el que hem d'aturar tots.

Vostè m'ha dit que és una proposició no de llei electoralista. Jo li vull recordar una cosa, Sr. Boned, que no s'hi ha fixat i no se n'ha adonat: aquesta proposició no de llei ha estat presentada en aquest parlament abans que el Sr. José Luís Rodríguez Zapatero anuncià avançar les eleccions. Sr. Boned!, això no és una mesura electoralista, aquesta és una iniciativa que portam aquí convençuts i no per avui fer un discurs estrictament electoralista, que això és el que a vostè li hagués agradat que el Partit Popular hagués fet aquí. Veurem quin és el resultat. Jo esper i confii que ens votin, ho esper. Si no ho fan entenc que vostès estan al costat del despropòsit que propugna el Sr. Lerma...

(Remor de veus)

...que propugna el seu Partit Socialista a altres indrets del territori espanyol.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Bé, escoltats tots els grups, s'aprova per assentiment, no és així? Perfecte.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2324/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a impuls de mesures de protecció dels subscriptors d'hipoteques immobiliàries a les Illes Balears.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2324/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a impuls de mesures de protecció dels subscriptors d'hipoteques immobiliàries a les Illes Balears.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Duran.

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, senyors i senyores diputats. Aquesta proposició no de llei, d'impuls de mesures de protecció dels subscriptors d'hipoteques immobiliàries a les Illes Balears, presentada en el dia d'avui pel Partit Popular, és en resposta a la preocupació d'un gran nombre de ciutadans que després d'haver constituït, on en procés de fer-ho, un préstec hipotecari es veuen afectats cada dia més per les condicions i clàusules contractuals que han signat, algunes d'elles abusives.

L'actual escenari de crisi econòmica a les Illes Balears ha tingut com a conseqüència que hagi augmentat considerablement el nombre de famílies que s'han vist en grans dificultats, si no amb la impossibilitat, de fer front al préstec hipotecari. Segons informe del Consell General del Poder Judicial, l'any 2008 es van presentar a Balears 1.754 sol·licituds d'execució hipotecària, 2.667 en el 2009, i 2.305 en el 2010. La realitat i el marc normatiu actual porten aparellades conseqüències a l'impagament i l'incompliment del contracte d'hipoteca inherent a l'habitatge sobre la qual es va constituir. D'aquesta forma els ciutadans, encara que hagin entregat el seu habitatge com a pagament parcial del deute hipotecari, han de fer front a futurs problemes a causa de la quantitat que queda pendent d'amortització, interessos i costes de procediment d'execució. Es crea així una perpetuació de la mora que impossibilita en molts de casos qualsevol possibilitat de realització patrimonial futura per a aquestes famílies.

La rellevància social que ha desvetllat la crisi pel que fa a la contractació i la regulació hipotecària s'ha convertit en alarma social, davant la qual no podem ni hem de romandre indiferents.

Lluny d'entaular debats estèrils sobre elements que ja figuren regulats en el nostre ordenament jurídic, com la dació consensuada, que és l'article 140 de la Llei hipotecària, i el 1255 del Codi Civil, així com generar expectatives sobre les quals les comunitats autònomes no tenen competències en virtut de la nostra Constitució, és necessari ara més que mai reforçar aquells mecanismes que la legislació, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, posa al nostre abast per defensar els interessos dels ciutadans de les Balears.

La Comissió d'Habitatge del Congrés dels Diputats va constituir el passat dia 22 de juny del corrent una subcomissió destinada a analitzar les clàusules abusives en la concessió d'hipoteques, a processos d'execució davant d'impagaments i la possibilitat d'instaurar l'adhesió amb pagament. El passat 30 de juny del corrent es va aprovar al Congrés dels Diputats una resolució amb el següent tenor literal: "El Congrés dels Diputats insta el Govern a incentivar que les entitats bancàries ofereixin informació suficient sobre la constitució d'hipoteques que contemplin que l'obligació garantida es realitza únicament sobre el bé hipotecat, tal com es recull a l'article 140 de la Llei hipotecària". Caldrà esperar a veure quines són les conclusions de la subcomissió del Congrés i la seva translació al nostre ordre legal. Amb el proper govern després del dia 20 de novembre veurem si continuen perdent el temps com fins ara o es dona una solució.

La responsabilitat política obliga a exercir aquelles actuacions necessàries per, des del nostre àmbit competencial, tractar d'incidir en aquells aspectes que podem millorar de la vida de les persones. En aquest concret àmbit es tracta d'optar per la via possible i donar solució en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears a una demanda social que desconeix moltes vegades el veritable abast dels conceptes com responsabilitat limitada, que és l'article 140 de la Llei hipotecària, o responsabilitat universal, article 1911 del Codi Civil.

La Constitució Espanyola, en els seus articles 148 i 149, institueix quines són les competències de les comunitats autònomes i de l'Estat, respectivament. Les contractacions hipotecàries per a l'adquisició del primer habitatge constitueixen en el (...) un embull normatiu poc comprensible per als consumidors i usuaris mitjans. Assisteixen així a una desfilada de termes i conceptes poc clars i incomprensibles per a ciutadans llecs en la matèria contractual bancària, condicionats per la tan usada expressió popular de "on s'ha de signar?", que va popularitzar el Sr. Eduardo García de Enterría en el seu manual de dret bancari. Les conseqüències són ben conegudes.

Tampoc no hem de caure en solucions que estan més a prop de l'oportunisme que de la veritable necessitat de resoldre de manera ponderada i equilibrada un apressant problema. Tots sabem que aquests vuit anys el Banc d'Espanya i el Govern d'Espanya han mirat cap a un altre costat i han permès infinitat d'abusos. Tot concorda a un sistema garantista dotat de seguretat jurídica i consens generalitzat, que doti la norma de continuïtat i pervivència en el temps. Solucions poc reflexives bé podrien agreujar encara més la restricció del crèdit o les mateixes execucions hipotecàries a curt i mig termini.

A nivell nacional en el Registre de condicions generals de la contractació com a secció del Registre de béns immobles s'inscriuen les condicions generals de contractació que hagin de figurar en un contracte. És obligatòria la inscripció en el Registre de béns mobles de les sentències relatives a condicions generals de contractació. A diferències de les dades del Registre de la propietat, que només són públiques per a les persones que tenen un interès legítim verificable pel registrador de la propietat, el Registre de condicions generals de la contractació és d'accés permanent, públic i gratuït, i té per objecte arxivar les sentències que declaren nul·les per abusives determinades clàusules de contractació o condicions generals, i tot això amb la finalitat que qualsevol persona pugui conèixer-les i exigir que s'eliminin dels contractes predisposats que li presentin a la signatura.

La situació actual és que la web registral www.corpep.es no permet cap accés al registre de condicions generals de la contractació, que segons llei és totalment públic, i al qual s'hauria de poder entrar sense necessitat d'acreditar cap tipus d'interès legítim ni cap pagament.

Vostès en repetides vegades han acusat el Partit Popular de donar l'esquena als ciutadans afectats per hipoteques quan no poden afrontar els seus pagaments, fent demagogia sobre situacions dramàtiques per als ciutadans, ja siguin famílies, petits empresaris, autònoms, etc. Esperem que amb aquesta proposició no de llei presentada ja des del mes de juliol quedi clar que en el Partit Popular feim nostres els interessos dels ciutadans, i amb aquest objectiu ens agradaria tenir el suport de tots els partits representats en aquesta cambra, on veurem si trien l'interès general o el del seu partit.

Fent una pinzellada dels cinc punts bàsics, proposam, al primer, instar el Ministeri de Justícia del Govern d'Espanya a facilitar i permetre l'accés telemàtic i presencial lliure i gratuït al Registre de condicions generals de contractació al conjunt de la ciutadania. En el segon punt instam el Govern d'Espanya, i en el seu cas a donar trasllat a la subcomissió d'Habitatge destinada a analitzar les clàusules abusives en la concessió d'hipoteques en el Congrés dels Diputats, de la necessitat de regular conforme a la situació d'alarma social els processos d'execució davant impagaments, i sobre la promoció de la possibilitat d'instaurar l'adhesió amb pagament a instància del creditor, amb extinció de la responsabilitat que es troba residual regulada en els articles 671 i 1872 del Codi Civil.

El tercer punt és sobre la necessitat de regular a l'efecte de reforçar la seva vigència i eventual contractualitat amb plantejament invers de l'article 140 de la Llei hipotecària en la contractació d'aquestes, d'incidir en el fet que la hipoteca no és de responsabilitat limitada, tret que hi hagués pacte exprés en el sentit de persistir la responsabilitat universal de l'article 1911 del Codi Civil, és a dir, que la norma general sigui la instauració de les hipoteques de responsabilitat limitada. El quart és regular degudament i instaurar per als usuaris la implantació d'un procés extrajudicial àgil i econòmic regulador de les insolvències familiars o de consumidors de la qual sigui objecte el bon deutor, via abandonada en la tramitació de la vigent llei concursal, on es prevengui la possibilitat d'extingir en un termini la seva responsabilitat personal per tal d'evitar una infinita i indefinida situació. I el cinquè, a realitzar totes les accions administratives i legals que siguin necessàries per reforça la posició dels subscriptors d'hipoteques de Balears enfront de les entitats de crèdit, en el sentit que aquests contractes quedin amb total claredat delimitats per la informació del usuari i consumidor si es tracta d'una hipoteca de responsabilitat limitada, de la qual respon únicament el bé hipotecat, o bé es tracta d'una hipoteca de responsabilitat universal, de la qual respon el deutor amb tots els seus béns presents i futurs.

No oferim miracles, com pretenen alguns partits a la proximitat de les eleccions. Nosaltres intentam ser creïbles i proposam solucions ponderades i possibles. Els animam a fer el mateix avui a vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Duran. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. 4585, 86 i 87/11. Té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, és una qüestió recurrent tractar en aquest parlament la dació en pagament dels crèdits hipotecaris.

Hi va haver una proposició no de llei del Partit Socialista de Mallorca, que nosaltres vàrem esmenar, no va tenir èxit, vostè no li varen donar suport, i va haver també una altra intervenció de temes similars i avui veim aquesta proposició no de llei que vostès presenten que, efectivament, ja fa un temps que circula i que té un contingut similar al que proposava el PSM, similar també a l'esmena que vàrem presentar a la proposició no de llei esmentada, però que, en definitiva, sembla que no arribam a aproximar posicions. No arribam a aclarir si realment deim en públic allò que en privat tots sabem i és que la dació en pagament d'un crèdit hipotecari és una necessitat que tots els poders públics estan abocats a tenir-la en compte, perquè els ciutadans ja no poden aguantar més.

Miri, el creixement econòmic espanyol els darrers anys ha anat estretament lligat a la construcció d'habitatge i a l'impuls de la propietat privada com a principal règim de tinença. Per aconseguir aquest objectiu, les entitats bancàries estimulades per l'absència de controls públics varen incentivar la concessió abusiva de crèdits hipotecaris, estancament de salaris, el brutal augment del preu de l'habitatge, l'absència d'habitatges de lloguer, un tipus d'interès amb mínims històrics, així com una deficient supervisió per part del Banc d'Espanya, reconeguda per la mateixa Comissió Europea, espitjaren a desenes de milers de famílies a endeutar-se. Per poder accedir a un habitatge les famílies varen contreure hipoteques amb amortitzacions fins a 40 anys, i comprometeren en molts de casos més del 50% dels seus ingressos. En moltes ocasions, a més, les hipoteques es varen concedir per un import superior al 80% del valor del taxació, el que suposa una exposició desmesurada al risc.

Com a resultat d'aquesta situació, la principal causa d'endeutament de les famílies a l'Estat espanyol és el crèdit hipotecari. Aquest endeutament de les famílies en relació amb les rendes disponibles ocupa un dels primers llocs dels rànquings internacionals.

La disminució d'ingressos fa que moltes famílies no puguin pagar en aquests moments la seva hipoteca, quan això passa l'ordenament jurídic espanyol preveu un procediment d'execució hipotecària que comporta, no tan sols la pèrdua de l'habitatge habitual, sinó també la possibilitat d'embargament dels salaris i altres béns presents i sobretot futurs.

Concretament, la regulació actual, Sra. Diputada, implica que l'entitat bancària pugui adjudicar-se l'habitatge per tan sols el 50% del valor de taxació i continuar exigint a la família la quantia restant més els interessos generals i els costos del procediment judicial, de tal forma que les persones que pateixen un procediment d'execució hipotecària no tan sols perden els seus habitatges habituals, sinó que en moltes ocasions a més es queden amb bona part del deute, amb una condemna de per vida, una condemna perpetua, que els exclou definitivament de qualsevol circuit financer.

Per això, en el mateix sentit de la nostra esmena a la rebutjada proposició no de llei del PSM, donarem suport als punts 1, 3 i 4 de la proposició no de llei que vostès han presentat i ens agradaria tenir el seu suport per als punts que nosaltres hem esmenat.

Creim que en una qüestió d'aquesta naturalesa no s'ha d'anar per les branques i dir clarament el que proposam. Volem que la dació de l'habitatge eixugui el deute amb el banc o no ho volem? No valem massa eufemismes ni redaccions jurídicament alambinades com la del punt 2 de la proposició no de llei. Per això l'esmenam, agafam com a base el que ja vàrem proposar a la sessió de dia 27 de setembre.

No es tracta de modificar l'article 670 o 671 de la Llei d'enjudiciament civil, sinó que s'aprovi un projecte de llei per tal d'afegir un punt 4 a l'article 693 d'aquesta llei amb aquesta redacció: "Si el bé executat fos l'habitatge habitual el deutor de bona fe podrà comparèixer amb anterioritat a la celebració de la subhasta sol·licitant el lliurament del bé al creditor, donant aquest per satisfetes totes les quantitats que esdevinguin pels principals interessos, venciment dels préstecs, interessos de demora i costos. En coherència amb aquesta proposta, es regula la paralització de llançaments derivats d'execucions hipotecàries proposant-se la conversió de l'habitatge adjudicat per l'entitat financera en un lloguer social a favor de l'ocupant, amb uns imports de renda situats en el 30% dels ingressos mensuals de l'arrendatari."

Aquestes propostes, a més, estan en la línia de les observacions que la Unió Europea ha fet per tal de prevenir els problemes del sobre endeutament i perquè l'accés al crèdit es faci de manera responsable. Suposaria fer efectiu el dret del deutor de bona fe a refer la seva econòmica i possibilitar el seu projecte familiar i equiparar així la normativa espanyola a la de l'entorn europeu, on estan previstos diferents procediments bé administratius, bé judicials per fer front a les situacions d'insolvència de les persones físiques.

He llegit, com no pot ser d'altra manera, la seva proposició i també vaig escoltar amb atenció les intervencions del seu portaveu quan es va tractar la proposició no de llei que va presentar el Partit Socialista de Mallorca el mes de setembre i veig en la seva postura un cert nivell de confusió que no sé si és calculada.

Vostè parla que no facem demagogia, doncs vegem, Sra. Diputada, aquí del que es tracta és de posicionar-se: sí o no en relació amb les modificacions legislatives per a la dació en pagament de les hipoteques. Si estan a favor els basta tot i que han presentat una redacció alambinada, votar la nostra esmena que està basada en la iniciativa legislativa popular que, entre altres, impulsa la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca.

En cas contrari, votant que no a la proposició no de llei del PSM del mes de setembre i ara no acceptant la nostra esmena quedarà clara la seva postura contrària a la dació en pagament que és el que jo crec que vostès han vengut mantenint.

La dació en pagament acabarà implantant-se, més pres o més tard. Són més de 6 milions de persones les que no podran pagar la hipoteca i això, senyors diputats, no hi ha economia que ho pugui aguantar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, certament és el tercer debat, com s'ha recordat, de tornar tocar el tema de la dació en pagament. Crec que contràriament a allò que es deia respecte del debat del tren, és una bona notícia que sapiguem conscients que hi ha realment aquesta sensibilitat al carrer i que per tant el duim i crec que l'hem d'intentar afrontar amb valentia.

Certament com s'apuntava, crec que hi ha un dèficit en aquesta proposta que és precisar quina és la posició del Parlament de les Illes Balears per afrontar un dels grans debats socials, que és la dació en pagament, no la voluntària, que es pot posar més bé o més malament, però tanmateix està resolta, sinó la que estigui, posar-la en mans del creditor o en la mateixa institució de la hipoteca, crec que aquest és el debat central.

En altres punts, evidentment, també es pot avançar com ho feia la proposició que havia fet el Partit Socialista en altres aspectes, però crec que aquest és un aspecte central que hem volgut posar en rellevància i exigir un posicionament clar per part d'aquest parlament, perquè ja que demanam al Congrés dels Diputats que debati una qüestió, crec que seria bo que li diguéssim què és allò pel que aposta el Parlament de les Illes Balears.

El primer que li vull agrair és que no hagi entrat, efectivament, no només no hagi fet demagogia, sinó que entenc que com a mínim ha recriminat als altres que en féssim, la veritat és que... del voler dir que tota la gent té uns problemes d'hipoteques, jo diria que més enllà de Mallorca, a l'Estat i a la Unió Europea i en tot el que està plovent arreu des de la crisi de les hipoteques americanes, la veritat és que insistir, com a havia fet en les anteriors intervencions el Grup Parlamentari Popular, que era culpa d'una cosa conjuntural de les Illes Balears, la situació dels milers de famílies que tenen aquesta dificultat, em semblava un punt demagògic. Vostè no ho ha fet, no sé si ho farà a la rèplica, però si abandonam la demagogia la veritat és que podríem intentar avançar a coincidir o a no coincidir, però des del respecte.

El primer punt, la veritat és que el trob insuficient. Vostè ho apuntava per la magnitud del problema que tenim, però li donarem suport, és a dir, la transparència crec que és un element important, però com més transparència hi ha no vol dir, primera, que canviï la posició de feblesa del negociador davant un crèdit hipotecari, ni tan sols que es documenti de més el ciutadà mitjà a l'hora de fer un crèdit. Amb les condicions generals s'ha fet un esforç per exigir publicitat, apunta vostè, jo no ho he comprovat, que no hi ha... la transparència no es compleix, però en qualsevol cas tant en grans línies de contractes de dació el fet que hi hagi la publicitat no acaba de canviar la posició de feblesa que té el que realment necessita accedir al crèdit o necessita una línia telefònica. Per tant, crec que està bé, és positiu, li donarem suport, però és insuficient.

El segon punt que va en aquest acte central, li vull agrair que apunti que hi ha clàusules abusives. Jo parlava d'usura a la darrera intervenció, estic convençut que hi ha elements que han de quedar absolutament prohibits directament i no només a través de recursos, sinó en normativa legal, però clar, ens remet a una comissió parlamentària que vostè sap -no ho ha apuntat, però vaja, està dissolta- era una no permanent i per tant, tots els treballs queden aturats. Ara hi haurà un nou congrés de diputats i farà les comissions que trobi o que no trobi, però remetre'ns ara a una comissió dissolta em sembla que no era l'adequat. És de 29 de juliol, és lògic, però ara no és aquest el tema. A part, que del 29 de juliol ençà s'ha escrit tant, s'ha pensat tant i s'ha articulat tant el que s'ha de fer que crec que el Parlament de les Illes Balears hi ha de dir la seva posició. A posta li presentam aquesta esmena, on deim que apostam per la dació en pagament.

Per cert, em parla que està residualment regulada. Insistesc que no sé exactament què vol dir que és residual una dació en pagament de la qual parlam, que és que estigui en mans d'una de les dues parts, evidentment, la voluntària consensuada hi ha estat sempre. I l'article 1872, perdoni'm, però jo l'he trobat a la secció de penyora i no a la d'hipoteca. Per tant, la veritat és que no sé què hi fa l'article 1872 del Codi Civil, vostè m'ho precisarà.

Crec que queda molt més clar en tot cas la velocitat política, que és el que nosaltres volem venir a destacar avui, que és que posam en mans del creditor o de la institució de la hipoteca que no se'n pugui anar més enllà d'aquesta garantia real i no es pugui anar contra el seu patrimoni una vegada que no hagi pogut satisfer el deute. Crec que això és el que se'ns demana.

He sentit el Sr. Carbonero amb interès i crec que ha matisat una qüestió que a nosaltres ens molestava de l'esmena que ens presentava a la nostra primera proposició, que apuntava que no havia de ser d'aplicació als crèdits existents, sinó de futur. Bé, ja apuntava el seu company en un altre debat que aquesta dació en pagament, de la qual parla bé -entenc jo- l'exposició de motius, de la qual es diu en positiu que s'hauria de valorar aplicar-la, bé, la va dejectar d'una manera realment contundent, que no hi hauria crèdit, que això perjudicaria, que arribaria... evidentment, tindrà una conseqüència, d'això no hi ha cap dubte, però posava les tintes en els aspecte negatius que donava a entendre que no s'havia de dur a l'ordenament jurídic.

Crec que no, que en aquesta qüestió ens hem de banyar sense pensar en cap efecte tautològic de res, però crec que és bo fer-ho.

La redacció que queda "la promoció de la possibilitat d'instaurar la dació", "la promoció de la possibilitat d'instaurar" probablement no és d'allò més clar respecte del que nosaltres demanam que es faci. Crec que la nostra esmena pretén això i ens agradaria evidentment que fos aprovada per unanimitat.

Al tercer punt, crec que es torna crear un problema d'ambició. Si hem dit que volem la dació en pagament com una fórmula que quedi regulada dins l'institut de la hipoteca o com a mínim perquè quedi en mans del creditor, quan al tercer punt ens vénen a dir que d'alguna manera el joc del 105 i del 140 de la Llei hipotecària, és a dir, que en principi la hipoteca no salda el deute, sinó que respon tot el capital o tot el patrimoni de qui s'endeuta, però que podríem pactar el contrari, com diu el 140, bé, si ho posam a l'inrevés semblarà que l'ordenament jurídic realment prefereix que la hipoteca, que la dació en pagament saldi el deute, però és que els grans, els potents són els bancs. És a dir que la possibilitat, maldament es col·loqui dins el Codi Civil, no canviarem una sola condició general de cap hipoteca, ni una.

Per tant, tot i que és neutre, fins i tot diria que filosòficament és positiu el plantejament del tercer epígraf com que transmet que ens hi conformam, o així es podria entendre, a nosaltres ens pareix insuficient a aquestes altures i, per tant, no li donam suport. Tot i comprendre que si estigués regulat al revés doncs, per ventura, tendria aquesta impressió, però és que tot d'una que haguessin descobert que en comptes d'estar en el 140 està en el 105 la possibilitat o a la inversa totes les condicions generals hi haurien buidat i molt menys en aquest moment com que ja estan no les canviaran perquè només canvia un poquet la filosofia de la redacció i no estrictament l'obligació de fer-ho d'una altra manera.

En el punt quart, que no l'ha tocat molt, però que a mi em pareix positiu el tema de les insolvències, un tema també complex, les insolvències familiars en molts de punts multitud de ressorts que quasi em sorprèn que si es veu un problema la dació en pagament no es vegi a aquesta figura, però a nosaltres ens pareix bé, ens pareix valenta, ens pareix ambiciosa i crec que s'hi ha de treballar. Per tant, els donarem suport en aquest aspecte.

Respecte del punt cinquè, és veritat que tenim unes limitacions en matèria de competències. No compartesc amb vostè les limitacions que diu respecte de fins on pot arribar el nostre codi civil propi, crec que té més marge de maniobra del que vostè apuntava en la seva intervenció, però vaja, en tot cas no ho coment aquí, per tant, no serà un element que ens separi, però sí que tenim protecció del consumidor i, per tant, aquí hi ha aquesta defensa i nosaltres li donarem suport.

En qualsevol cas sabem que és complicat, que és més fàcil o més condret tenir un ordenament jurídic clar que doni suport i que prohibeixi les clàusules abusives que no anar-ho a mirar d'una en una. I si no jo li deman, d'ençà que estan en el Govern, vostè això ho va presentar el mes de juliol, quantes gestions creu que s'han fet d'aquest estil?, perquè se suposa que el Partit Popular les vol fer, les fa, quantes se n'han fetes? Qui les ha fetes?

Jo crec que ens va bé que es facin les que es facin tinguin el suport d'aquest parlament i si se'n poden fer més que es facin, ara, això no lleva, en absolut, i quedaria magre, em pareix a mi, que ens quedàssim amb el primer punt de la transparència i el cinquè punt del suport i no afrontéssim el que la gent ens demana que és el que està en el punt segon. En tot cas, ens pareix bé i amb independència ens quedaria un sentir agradolç amb una proposta insuficient tenint centenars de persones que discuteixen o milers de persones afectades per aquest debat que ens quedàssim només en aquests punts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sra. Duran, quan vostè vulgui.

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Bé, jo primer de tot demanaria al Partit Socialista i, a més, amb molt de respecte, li deman amb molt de respecte, que hem de ser seriosos. Vull dir, a mi m'agradaria amb aquest tema que és tan polèmic, és tan delicat i per a moltes famílies és molt dramàtic li demanaria una mica de seriositat. Primer, la comunitat autònoma de les Illes Balears no té competències en aquest aspecte, vostès ho saben perfectament, aquestes competències són competències de l'Estat. El Sr. Alorda ara ha dit que si fa una sèrie de mesos que hem entrat, vull dir, no tenim competències, són competències de l'Estat.

En aquest moment, en el Govern de l'Estat hi ha un govern del Partit Socialista. Vostès hi han estat vuit anys, no han fet res. Vull dir, en cap moment no s'ha parlat, vostès en el seu govern, no han parlat de canviar cap article, de donar cap passa cap a la dació en pagament. És més, ara vostès en un parell de dies saben perfectament que tenim unes eleccions i en el seu programa polític, en el programa que té el Partit Socialista, no hi és, no trobam aquest punt. Jo me l'he llegit, vull dir, no només són vostès que saben llegir els programes polítics dels altres, jo m'he llegit el seu i li puc garantir...

(*Alguns aplaudiments*)

...que no l'he trobat. Sí que és veritat que vostès en el seu programa polític volen que "*las entidades financieras ofrezcan productos hipotecarios en los que la garantía se limite al bien de la hipoteca.*" Això és textual del seu programa. En cap moment no parla del canvi d'aquest article, que vostès han presentat l'esmena, i en cap moment no es diu clarament que ha de ser obligatori la dació en pagament.

A veure, en aquest moment el que nosaltres pensam és que s'han de prendre mesures que siguin raonables, que siguin reals i que siguin possibles. Si a les entitats financeres demà se'ls posa l'obligatorietat -vostès ni tan sols ho duen en el seu programa-, se'ls posa l'obligatorietat d'admetre la dació de l'habitatge com a pagament de la hipoteca s'augmentarien automàticament els tipus d'interès. Vostès ho saben. Es calcula que aproximadament en un 4%, no només això, sinó que les comissions d'obertura també van entre un 1 i un 4%.

De totes maneres el que jo vull que quedi clar aquí és que la dació de pagament ja existeix. L'article 140 existeix, de fet en aquest moment hi ha una entitat bancària, bé, n'hi ha diverses, però una d'elles..., vostè parla de bancs, jo no parl de bancs, hi ha una entitat bancària que a causa que hi ha una demanda en el mercat, un dels seus productes financeres du la dació en pagament. Això és el que nosaltres proposam, que de cada vegada més, així com avui en dia quan una persona firma una hipoteca, la responsabilitat sempre és universal, la responsabilitat sigui per defecte limitada i s'hagi de pactar expressament la responsabilitat universal. Aquest punt ha de quedar clar, vostè treu noms, jo no he tret noms de cap entitat bancària.

Després també vull dir que molt mal encaminats no devem anar, jo crec que tots els punts que avui hem presentat aquí, tots, des del primer fins el darrer, són punts que demana la ciutadania. És més, miri l'OCU..., el passat dia 13 de juliol va comparèixer en el Congrés dels Diputats el director general de l'OCU, va comparèixer el Sr. José María Múgica, convocat per la Comissió d'Habitatge, perquè presentàs les seves propostes de cara a una reforma. Les més importants eren: una major transparència en la informació als consumidors, uns contractes llegibles i clars, que constàs perfectament el cost i les implicacions ben detallades; acabar amb les clàusules abusives dels contractes, i -molt important- crear un nou escenari perquè els préstecs hipotecaris, interpretant l'article 140 de l'actual Llei hipotecària, per la qual l'OCU preveu la possibilitat que per un exprés pacte entre les parts, la responsabilitat només sigui limitada. Vull dir això és l'OCU, que no és sospitosa de res.

Bé, per tot això el que vull que quedi ben clar és que nosaltres volem la responsabilitat limitada. Les esmenes que vostès han presentat no ens pareixen adients i al final es tracta no d'omplir titulars, sinó d'adoptar mesures que ajudin la gent a contractar millor i a tenir més garanties. Avui facem que caiguin les màscares, tenim la possibilitat d'aprovar una iniciativa nova i positiva, valenta per a tots els ciutadans o continuar jugant a l'oportunisme polític a quatre dies d'unes eleccions generals.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, miraré de fer una petita recopilació. Sr. Carbonero, vostè en principi ha dit que amb les 1, 3 i 4 hi estava d'acord?

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

I la 5, Sr. President, hi afegeix la 5.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. 1, 3, 4 i 5.

El PSM estava d'acord amb les 1, 4 i 5.

Per tant, com que les 1, 4 i 5 ens coincideixen també amb les del Grup Socialista, aquestes les donam aprovades per assentiment.

I ara passarem a votar la resta. D'acord?

La 3 separada. Idò votarem la número 2 i la número 3..., no, perdó, la número 3 ja està, idò la 2 ...La 2 i la resta? La 2 i la 5?

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Hi ha una sisena d'addició.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Duran?

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Sí, hi ha una sisena, consideram que no és convenient. Nosaltres votarem en contra de la sisena..., bé no l'acceptam. No l'acceptam.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Crec que hem de votar per separat el punt 2 i el punt 3.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte.

Molt bé, passam a votar el punt 2. Votam.

33 vots a favor, 18 en contra i 5 abstencions.

I ara, senyores i senyors diputats, passam a votar el punt número 3. Votam.

51 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS